

KIBRIS'TA

SOSYALİST GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
AĞUSTOS 1999 Yılı: 4, Sayı: 43

Fiyatı: 200,000 TL(KDV Dahil)
UK: 1 Stg

Dayanışma Fiyatı:
1,000,000TL

İlhaka, Türk ve Rum Şövenistlere, Emperyalist Haydutlara

GEÇİT YOK

*"Kıbrıs Sorunu Yoktur"
Diyenler Adayı Bölüp
Yutmak İsteyenlerdir

*İnsanları Evlerinden
Asker Zoru İle Atanlar
Hukuksuzluğun
Savunucularıdır

*TC'li patronlar Devletle
Elele Pervazsızca
Saldırıyorlar

TÜRKÇE AYLIK İŞÇİ BÜLTENİ

KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU
LEFKOŞA KIBRIS

İÇİNDEKİLER

1. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	1
2. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	2
3. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	3
4. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	4
5. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	5
6. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	6
7. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	7
8. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	8
9. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	9
10. KIBRIS İŞÇİ FEDERASYONU'NUN 10. YIL DÖNÜMÜNE KIBRIS İŞÇİLERİ KONGRESİNE DAVETİ	10

TÜRKİYE'DE YÜZBİNLERCE EMEKCİ İMF'YE KARŞI DİRENİŞTE

Türkiye'de, IMF'in dayatması sonucunda, hükümetin sosyal güvenlik yasasında değişiklik yapma ve emeklilik yaşını erkeklerde 60, kadınlarda 58'e yükseltme kararını ve memurlara verilen %20'lik maaş artışını protesto etmek ve bu kararları geri aldirmek için onbeş günden beridir

*Baskı ve Zulüm Dün Sanayi
Holding'te, Menar'da,
Tütün'de Yaşandı

*Bugün de KTHY'de,
Vakıflar'da ve Salamis Bay
Otel'de Yaşanıyor

*Zamlarla, Şaşalı Törenlerle
Halkı Baskı Altına Alanlar
Halkı Temsil Etmeyenlerdir

çeşitli kentlerde onbinlerce işçi, emekçi ve memur meydanlara döküldü. Başta Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK olmak üzere 15 sendika ve kitle örgütünün oluşturduğu "Emek Platformu" önderliğinde İstanbul, Ankara, Kocaeli, Bursa, Samsun, Konya gibi büyük ve sanayi kentlerinde onbinlerce emekçinin katıldığı mitingler gerçekleştirildi. İşçi ve emekçiler, IMF dayatması yasaları kabul etmemekte kararlı olduklarını ve gerekirse genel greve gideceklerini gösterdiler. Gösteri eylemleri, 24 Temmuz günü Ankara'da 150 bin işçi, emekçi ve memurun katılımıyla yapılan "Mezarda emekliliğe ve sefalet ücretine hayır" mitingiyle görkemli bir şekilde doruk noktasına ulaştı. Emek Platformu'nun Kızılay Meydanı'nda düzenlediği mitingde konuşan Türk-İş başkanı Bayram Meral yasa geri çekilinceye kadar eylemlerine devam edeceklerini söyledi. Meral, "önümüzdeki günlerde üretimden gelen gücün kullanılmasına başlanacaktır" sözleriyle de genel grev mesajı verdi. Aynı sorunların yaşandığı ülkemizden de KTÖS, KTOES ve KTAMS temsilcileri Ankara'daki

SAYFA 4

Başyazı

KIBRIS KOMPLOSU

Geçtiğimiz ay Brendan O'Malley ve Ian Craig adlı iki İngiliz gazetecinin "Kıbrıs Komplosu" adlı, İngiliz ve ABD arşivlerinden derlenmiş kitabı yayınlandı. Kitap, Kıbrıs sorununun temelinde, Kıbrıs'ta yaşayan Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk toplumlarının arasında bir etnik çatışmanın değil, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Ada üzerindeki emperyalist çıkarlarının yattığını belgelerle göstermektedir. Anglo-Amerikan emperyalistleri ta başından Türk ve Yunan egemenlerin bölgede kendi çaplarındaki emperyalistik hırslarını, Kıbrıs'taki yerli Kıbrıslı Türk ve Rum egemenlerin açgözlülüklerini manipüle etmişlerdir. Sonuçta, yine ABD emperyalistlerinin daha 1950'lerde sözde NATO çerçevesinde, ancak gerçekte kendi çıkarlarına uygun olarak ortaya koydukları taksim çözümü, bugün bir de facto biçiminde gerçekleşmiştir.

Söz konusu kitapta da belgelendiği gibi, 15 Temmuz 1974'te ABD destekli darbe ve onun arkasından gelen yine ABD destekli T.C.

(devamı 3. sayfada)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

KIVILCIM YAYINLARI sosyalizmin yenilgi nedenlerini sorguluyor:

★ Sovyetler Birliği'nin yıkılışının GERÇEK nedenleri nelerdi?

★ Çin ve Arnavutluk Komünist Partileri Kruşçef revizyonizmine karşı nasıl "mücadele" ettiler?

Kıvılcım Yayınları, tüm olumsuz koşullara inat 3. kitabını yayımlamış olmanın kıvançını yaşamaktadır. Ayrıca KIBRIS SORUNU isimli, sorunun tüm yönlerini işçi sınıfı açısından ele alan 4. kitabımızın da basılmakta olduğunu duyurmak istiyoruz. Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki? isimli çalışmamızın "SUNUŞ" bölümünü kitap hakkında özlu bir yaklaşım sunar umuduyla yayınlıyoruz:

SUNUŞ

Yaygın anlayışlardan birine göre S.B.K.P'nin revizyonist yönelimi 1956'daki 20. Kongre ile başladı; Stalin'e ilk defa bu Kongre'de, pek çok kişinin resmi varlığını uzun süre bilmediği Kruşçef'in gizli konuşmasında saldırıldı; Ç.K.P ve A.E.P 20. Kongre'nin revizyonizmine karşı savaşımına ve Stalin'i savunmaya bundan bir müddet sonra başladı; onların bu savaşı, Marksist-Leninistlerin Sovyet Revizyonizmine karşı savaşını temsil eder; onların bu Stalin savunuları onların Stalin'i onun düşmanlarına karşı savunmalarını temsil eder; dolayısıyla bir yanda S.B.K.P ve diğer yanda Ç.K.P ve A.E.P arasında ortaya çıkan bölünme Stalin sonrası Komünist hareketteki ilk bölünmeyi, Revizyonistlerle Marksist-Leninistler arasındaki ilk bölünmeyi temsil eder vs. vs.

Bu tür önerilerin doğruluğunu yanlışlığını incelemek zorundayız. Bu zorunluluk herkese malum olmalıydı çünkü çok kötü bir yenilgiye uğratıldık, ezildik, yok edildik ve açıktır ki yukarıda değinilen bölünmenin taraflarından hiçbiri de bize düşmana karşı iyi savaşçılar, muzaffer savaşçılar olmamız için gerekli bir ideolojik silah vermediler; kendimizi asmamız için sağlam bir ip verdiler. Neler olup bittiğini ve nelerin olup bitmekte olduğunu kavramamız gerekliliğinin zamanı geldi ve geçti bile.

Bu çalışma bu yönde küçük bir başlangıçtır. Bu çalışma, Stalin demek Komünizmin inşası demekse, Stalin'e yapılan saldırıların en geç Ağustos 1953'te başladığını, onun Komünizmi İnşa Planı'nın 1953 Ağustos'u başlarında ve açıktan açığa saldırıya uğradığını ve bu saldırıların ve yine açıktan açığa 20. Kongre'de de sürdürüldüğünü gösteriyor. Stalin'e saldırıdan onun şahsiyetine yapılan saldırıları anlayanlar ve böylece Stalin'i kendi dar, küçücük ve kişisel (kisiye tapma) seviyesizliğine indirenler, ancak bunlar Stalin'e saldırının 20. Kongredeki Kruşçef'in gizli konuşmasıyla başlatıldığını ilan edebilirler ve 20. Kongre öncesi açıktan başlatılan ve 20. Kongre'de de açıktan sürdürülen saldırıyı bir türlü göremezler.

Ve tabii ki, Ç.K.P ve A.E.P'nin belgelerine bir göz

★ KIVILCIM YAYINCILIK No: 3

BİR ÖNCELLİĞİN NE ÖNEMİ VAR Kİ?

NUSRET ŞEN

atarsak, onların Stalin'e saldırıdan niye Stalin'in şahsiyetine yapılan saldırıları anladıkları da ortaya çıkar. Çünkü o zaman görülmektedir ki, sorun komünizmin inşası konusunda bir siyaset sorunu olduğunda tümü de, Sovyetler, Çinliler ve Arnavutlar hepsi de hemfikirdirler Ç.K.P ve A.E.P Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'na yapılan saldırılarla hemfikirdirler, onlar da bu saldırıya katılmışlardır; onların Komünizmi inşa planları Stalin'in komünizmi inşa planıyla çakışmamakta fakat Kruşçef, Troçki ve Buharin'in komünizmi inşa planlarıyla tam bir uyum göstermektedir.

Kitabın birinci bölümünde okuyuculara ikinci bölümde sunulan belgeler hakkındaki yorumlarımızı topladık. Yorumlar da belgeleri yoptığımız gibi Sovyet, Çinli ve

Arnavut bölümlerine ayrılmıştır ve en sona Polonyalılardan enterasan bir belge eklenmiştir. Üçüncü, ekler bölümü, birinci bölümde varılan sonuçları güçlendirmek için ilave edildi; yani Ç.K.P ve A.E.P Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'na yapılan saldırıdan haberdardı, onun planını bu saldırılara karşı savunmadılar ve dahası bu saldırıların revizyonist siyasetinin formüle edilmesine katkıda bulundular.

Herkes seçmek zorunda: komünizmi inşa planıyla Stalin veya kendilerine özgü komünizmi inşa planlarıyla onun gizli veya açık muhalifleri.

Üçüncü bir yol olmadı ve olmayacak da.

Ya, Marksizm-Leninizm'in çarpıtcılarına karşı tavizsizce yürütülecek mücadeleye katılınır, ya da tavizler, bahaneler metodu ve dolayısıyla düşmanla bağlar korunur.

BİR ÖNCELLİĞİN NE ÖNEMİ VAR Kİ? TÜM KİTAPÇILARDA...

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

OKU-OKUT ELEŞTİR KATKI YAP

KIBRIS SORUNU

YAKINDA TÜM KİTAPÇILARDA

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

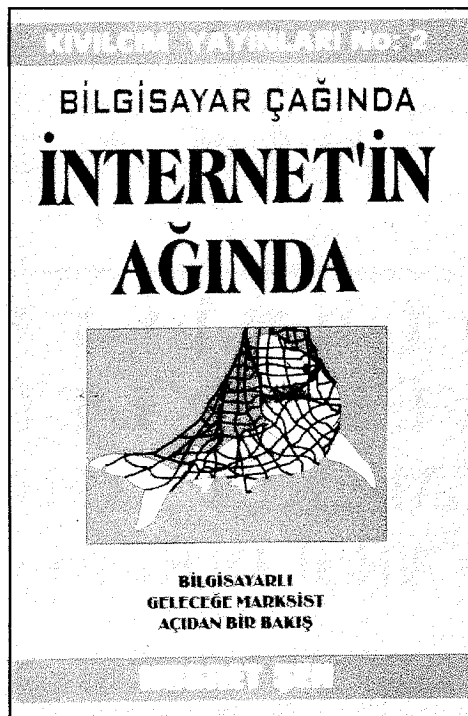
Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Bu kitapta, bilgisayarların bizi "tümüyle otomatikleşmiş üretime" götürmekte olduğu, insanların sürekli artan maddi ve kültürel gereksinimlerini karşılamak amacıyla üretim yapılırsa çok kısa zamanda "tümüyle otomatikleşmiş üretime" ulaşabileceğimiz ortaya konuluyor. Bilgisayarların yarattığı bu yönelim, tekeli kapitalizmle uyumsuz, çünkü bu yönelimin kaçınılmaz sonucu makinelerin köleleştirilmesiyle varılan bir bolluk toplumu olacaktır.

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Asker postalı "hukuk" yaratmaya devam ediyor

Başyazı

(1. sayfadan devam)

egemenlerinin ordusunun Adaya çıkması tamamen ABD emperyalistlerinin kurgu ve plânları doğrultusunda gerçekleşti. 20 Temmuz askeri müdahalesi ne Kıbrıs Cumhuriyeti'nin anayasal düzeninin korunması, ne Kıbrıslı Türklerin Rum katliamlarından kurtarılması, ne de Kıbrıslı Türklere bağımsızlık ve özgürlük verilmesi için yapılmıştır. Bu askeri müdahalenin amacını, T.C. egemenlerinin sözcülerinden gazeteci Güneri Civaoglu açıkça şöyle yazmıştır: "Sadece Türkiye Cumhuriyeti'nin değil, Osmanlı dönemini de kapsayan yüzyıllardan bu yana, Türkiye ilk kez bir silahlı çatışma sonrası toprak kazanmıştır. Egemenlik alanını genişletmiştir. (italik bize ait)" (Milliyet, 20 Temmuz 1999) Bu sözler yıllardır vurguladığımız "KKTC'nin T.C. devletin bir sömürge olduğu" gerçeğini açıkça teyit etmektedir. '20 Temmuz kutlamaları' dolayısı ile 'KKTC' yetkilileri ile T.C. yetkilileri arasında imzalanan "Ortaklık Deglerasyonu" da var olan sömürge ilişkisini bir adım daha öteye, ilhaka taşımaktadır. Uluslararası platformda, ilhakin yasallaştırılması için yürütülen çabalar çerçevesinde, Anglo-Amerikan destekli konfederasyon tezi ortaya atılmıştır. Geçtiğimiz günlerde ise, T.C. başbakanı Ecevit, konfederasyon kabul edilmediği takdirde Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye bağlanacağını açıkça ifade etti.

Birçok benzer gerçeğin yanında, geçtiğimiz hafta, Dikmen köyünde bir generalin emri ile askerin Uğurşan ailesini barbarca bir yöntemle hakları olan evlerinden atması Kuzey Kıbrıs'ta gerçek erkin T.C. devletin askeri ve sivil bürokrasisinin elinde olduğunu, "KKTC'nin, anayasasının, cumhurbaşkanının, hükümetinin, meclisinin, siyasi partilerinin tamamen göstermelik bir vitrin olduğunu tüm dünyaya bir kez daha göstermiştir, ve yukarıda söylenenleri bir kez daha onaylamıştır.

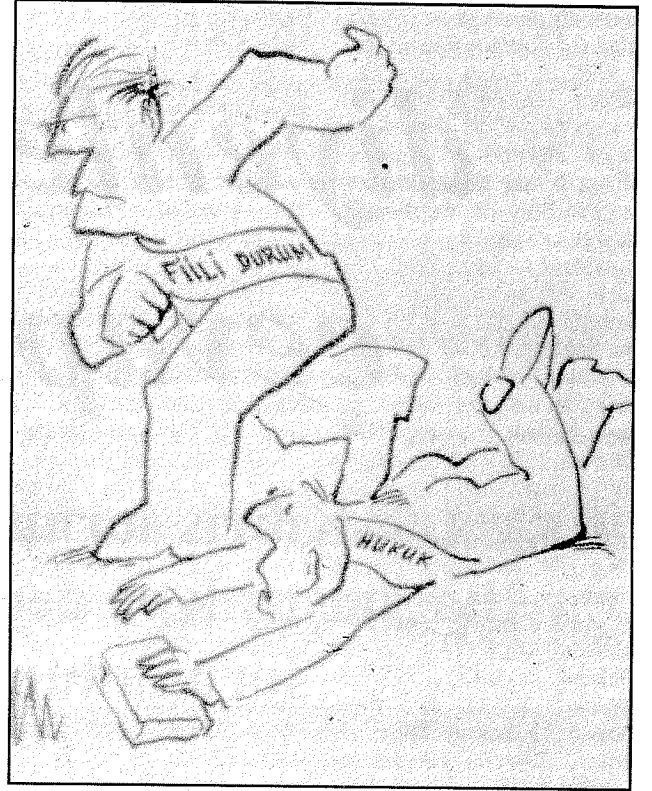
Bu son gelişmeler, Kıbrıs Komplosu kitabındaki belgeler ışığında değerlendirildiğinde, Rum-Türk Kıbrıs halkının iradesine, istemlerine ve çıkarlarına rağmen Kıbrıs'ın, ABD emperyalizminin Ortadoğu'da bir askeri üssü haline dönüştürülmeye doğru gittiği ortadadır. Bu bakımdan emperyalist "çözüm plânları" ister federal çözüm, ister konfederatör çözüm, ister üniter çözüm, ne isterse olsun mutlaka emperyalistlere hizmet edecektir. Kavga, bir tarafta ABD'si, İngiltere'si, Türkiye'si, Yunanistan'ı, AB'ı, Kıbrıslı Rum ve Türk egemenleri ile emperyalizm kampı, diğer tarafta ise Kıbrıslı işçi-emekçi halkı arasındadır. Kıbrıs halkının üzerindeki emperyalist plânlar ve oyunlar adım adım uygulanmaktadır. Bu plânları ve oyunları sadece, anti-emperyalist birleşik cephe çatısı altında Kıbrıs halkının devrimci anti-emperyalist savaşımı bozguna uğratabilir.

Dikmen Köyü sakinlerinden Cemal Uğurşan ve ailesinin ikamet ettiği ev "askerindir" gerekçesiyle zorla şiddet kullanılarak atılması halkta infiale yolaçtı. 1963 göçmeni olan Cemal Uğurşan kendisine devlet tarafından tahsis edilen evi tamir edip yaklaşık 8 yıldır yaşamaktaydı. Evin askere ait olduğunu öne süren Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı mahkeme kararıyla evin boşaltılmasını istedi. Aile buna direnince güvenlik güçleri aileyi evden atmak için Dikmen'e gitti. Askeri yetkililer ve polis karşılarında eli silahlı ailenin 15-16 yaşlarındaki çocuklarını buldular. Basın ve örgütlerin de olay yerine gelmesi bir operasyonu önledi.

Ertesi gün Askeri güçler özel timle köyün giriş çıkışlarını tutarak bir operasyonla aileyi evden atıp tutukladılar. Ailenin tüm eşyalarını da sokağa attılar. Bu zorbalık halkta büyük rahatsızlık yarattı. Sebep ne olursa olsun bir ailenin asker zoru ile sokağa atılması kabul edilemez.

Ülkemizde sivil otoritenin hiç bir yetkisinin olmadığını tescil eden bu son olayda siyasilerin "gık" çıkarmamaları ibret vericidir.

Sendikaların bu olaya "hukukdışılık ve zorbalık" yakıştırmaları hafif bile kaldı. Halkımıza gözdağı verenler ve buna çanak tutanlar er geç halkın tepkisinden nasiplerini alacaklardır. Fetihci Ecevit'in "kurtardığı" Uğurşan ailesi ikinci kez kurtarıldı!

Zamlara karşı 'geniş kapsamlı direniş

U B P - T K P
H ü k ü m e t i ' n i n
politikaları ve Türkiye dayatmalı uygulamaları halkı bıktırdı. Petrole, süte ve birçok mala yapılan astronomik zamlar tüm sektörleri ayağa kaldırdı. İşçiler, Köylüler, Esnaf, Kamu görevlileri, Turizmciler, Ulaştırma sektörü, Sanayiciler hep bir ağızdan "zamlara hayır" diyorlar.

Devlet şark kurnazlığıyla "bu zamların nedeni çiftçiye kaynak bulmak için yaptık" demektedir. Sektörleri birbirine karşı kırdırmak isteyen hükümetin oyunu tutmadı. Tüm sektörler direniş kararı aldı.

Kıbrıs Türk Çiftçiler Birliği, Hayvancılar Birliği, Kar-İş, Esnaf ve sanatkarlar Odası, Türk-Sen, Dev-İş, KTAMS, KTÖS, KTOEÖS, KAMU-SEN toplantılar yaparak birlikte hareket kararı aldılar. Bu örgütlere birçok örgüt de destek belirtti.

Başta Kar-İş olmak üzere ulaştırma sektörü direnişin başını çekerek ulaşımı felç edecekler. Çiftçiler ise traktörler ve biçerdöverlerle yollara dökülecekler. Sendikalar birlikte

hareketle karşı duruşu artıracaklar.

Tüm kesimlerin ortak açıklamaları devletin "özel" politikalarla üretimi yoketme ve Türkiye'ye bağımlılığı artırma yönündedir. Mazota yapılan %30'luk zammın tüm üretici sektörleri üretememe noktasına getirmiştir. Sanayi Burjuvazisi bile sesini yükseltmek zorunda kalmıştır.

Halka rağmen politika yürütenlere halk gereken cevabı vermelidir.

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI : KIBRIS: 2,500,000 TL - TÜRKİYE: 3,000,000 TL - AVRUPA: 10 PAUND

ADINIZ, SOYADINIZ:.....

ADRESİNİZ:.....

Banka hesabı: Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif Tasaruf Bankası
Hesap No: C 03443 -
Güzelyurt

Adres:
KIVILCIM YAYINCILIK
Bekiroğlu İşhanı, No: 1, MÜFTÜ
ZİYAİ SOKAK
LEFKOŞA (Mersin 10 - Türkiye)

İŞÇİLER KÖYLÜLER
VE
ÖĞRENCİLER

BİRLEŞİNİZ!

STUDENTS,
WORKERS
AND PEASANTS UNITE !

“Kıbrıs sorunu yoktur”

diyenlere cevap:

**Kıbrıs sorunu;
bağımsızlık ve demokrasi
sorunudur!**

**1 Eylül,
bu talebin şiarlaştığı gün
olacaktır!**

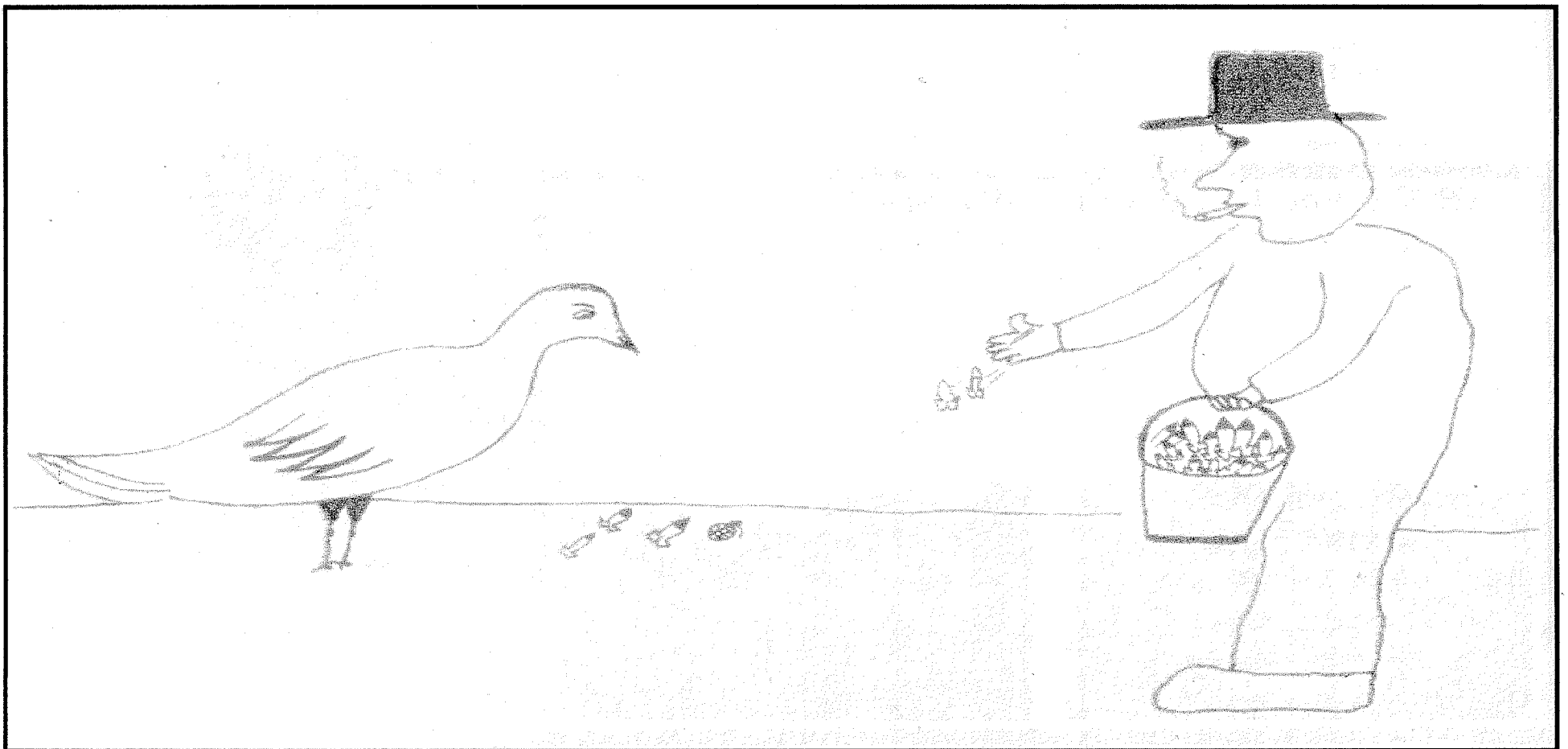
**TÜM BARIŞ, DEMOKRASİ VE
BAĞIMSIZLIK GÜÇLERİ, ÜLKEMİZE
SAHİP ÇIKMAK VE BAĞIMSIZ -
DEMOKRATİK BİR KIBRIS YARATMAK
İÇİN GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM!**

Çocuğun gördüğü düştür barış
Ananın gördüğü düştür barış
Ağaçlar altında söylenen
sevda sözleridir barış

Y. RİTSOS

**KAYBEDECEK BİRŞEYİMİZ KALMAMIŞTIR,
KAZANACAĞIMIZ KOSKOCA BİR DÜNYA
VARDIR!**

İngiltere'den Kısa Haberler

Day-Mer Gençlik Kampı

Day-Mer Gençlik Kampı 13-21 Ağustos tarihleri arasında İngiltere'nin Göller Bölgesi'nde yapılıyor. Kıbrıs'tan ve İngiltere'den Kıbrıslı genç arkadaşların katılmalarında büyük fayda olan, onların enternasyonalizm ruhunu edinmelerinde, çeşitli konularda bilgilendirilmelerine ve tüm bunları çeşitli milliyetlerden arkadaşlarıyla tatil yaparken yapmaya imkan tanıyacak bu kampa genç arkadaşları katılmaya çağırıyoruz.

Daha fazla bilgi için Tel: 0171 275 8440.

Sosyalist Emek Partisi Genel Kurulu Kasım ayında yapılıyor

Hakney SLP (Sosyalist Emek Partisi) üyesi Nusret Şen bu kongreye toplumun bilgisayarlaştırılmasına dayanan, "Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında" (Kıvılcım Yayınları No: 2) adlı kitabında ortaya konan görüşleri yansıtan ve *Doğrudan Demokrasi* talebini öne süren bir karar tasarısı sunmuş ve SLP'nin yönetim kuruluna adaylığını talep etmiştir.

Yoldaş'a çabalarında başarı diler ve KSG/LB'nun kendisini tüm gücüyle desteklediğini duyururuz. İngiltere'deki tüm devrimcileri ve komünistleri de yoldaşın bu çabasını desteklemeye çağırırız.

İngiltere'de "Grevleri Destekleme Komitesi"nin Yıllık Genel Kurulu Yapıldı

Son altı aydır faaliyetlerini yürütmekte olan ve daha önceki Liman İşçilerini Destekleme Komitesi'yle bir demiryolu işçisi olup sendikanın resmi bir grevi sırasında işten atılmış olan **Steve Hedley**'i destekleme komitesinin bir devamı olan bu komite, altı aylık kısa yaşamı sırasında pek çok grev faaliyetini destekledi. Şu anda da inşaat işçilerini desteklemektedir.

Komite geçen ay genel kurulunu yaptı. Görev bölümünü yaptı ve çalışmalara devam kararı aldı. Düzensiz olarak "Birlik" adlı bir gazete çıkarmaktadır. KSG-LB genel kurulda yer aldı ve elinden geldiğince komitenin çalışmalarında yer almaktadır. Kıbrıs'ın diğer partileriyle ilgili durumlar ise her zamanki gibidir. Onlar işçilerin olduğu yerlerde olmak istememektedirler.

TÜRKİYE'DE YÜZBİNLERCE EMEKÇİ...

(1. sayfadan)

mitinge katılarak Kıbrıslı emekçilerin dayanışmasını iletiler.

T.C. egemenleri içine düştükleri ekonomik bunalımı aşmak için tüm yükü işçi ve emekçi yığınların omuzlarına yüklemeye çalışıyorlar. İşsizlik sigortasının olmadığı, ortalama yaşam süresinin 60'ı geçmediği, işsizliğin had safhada olduğu, enflasyonun çalışanı ezdiği Türkiye'de, egemenler uluslararası emperyalist tekellerin kuruluşu IMF'in dayattığı yasaları ve yeni kapitülasyon anlamına gelen tahkim yasasını uygulamaya çalışıyorlar.

Ancak işçi, emekçi ve memur kitlelerin bugüne kadar sergiledikleri birlik ve kararlı direniş, T.C. hükümetinin bu yasaları uygulamaya cesaret edemeyeceğini göstermektedir.

Uzaktan şiirler

aydın adamoğlu

içten dışa
dıştan içe
demir parmaklıklar yoktu önceleri.
şimdi pencereden baktığımda,
güneş ve ekşi ağacı hapiste.
kuşu sığıldığı halde,
kaçmıyor içeri.

hastahane koridorunda bir
resim
"sarayönüne bakan hücreden
sarkılı eller"
"hayır"
dedi doktor
"onlar gökyüzünde uçuşan
güvercinler"
"yalan!"
dedi saksıdaki allargül
"neden beni yere ekmediniz?"

teksir makinesi

boş odanın köşesinde
bir masa.
masanın üstünde
örtülü bir teksir
makinesi.
bekliyor,
bir tüp mürekkep
bir tomar kağıt
bir kol
10 yürek

yaşayan balık

hastahane avlusunda havuz.
içinde nilüferler.
çoğunun bir kulağı askerlerin
bellerinde asılı
kafalarında birer kurşun.
nörs,
tekerlekli sandalyeyi sürdü
duvarın dibindeki bankoya oturdu.
duvar delik deşik.
suyun üstünde bir hava kabarcığı
balık yaşıyor.
sandalyedeki adam,
balığı alkışlıyor.

Kutlu Adalı Londra'da Anıldı

KSG Londra-(ÖZEL) Kutlu Adalı, katledilişinin yıldönümü dolayısı ile 8 Temmuz'da Londra'da Kıbrıslılar Merkezi'nde anıldı. Kalabalık bir topluluğun katıldığı gecede Kutlu Adalı'nın eşi, kızının yazdığı "Yaseminlerimi Geri Verin" şiirini okuduktan sonra bir de konuşma yaptı. Konuşmasında Kıbrıs'ta insan haklarının günden güne ortadan kaldırıldığını belirten Adalı, katliam dolayısı ile Avrupa İnsan Hakları'nda dava açtığı için vatan haini bile ilan edildiğini söyledi.

Gecede söz alan Parakiaki gazetesi editörü de Kutlu Adalı'nın Kıbrıs'ta siyasi bir çözüm kampanyasında hayatını yitirdiğini belirttikten sonra Kıbrıs'ta çözümün BM kararları çerçevesinde federasyon olması gerektiğini belirtti.

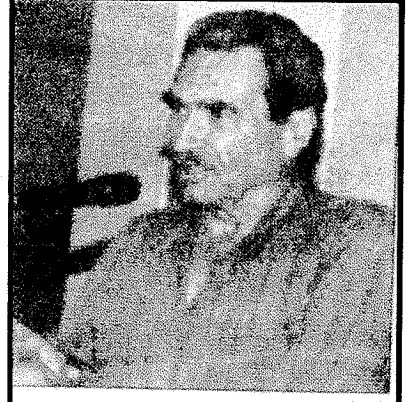
Geceye anlam katan konuşmacı ise Arif Hasan Tahsin idi. Kıbrıs'ta emperyalistlerin oynadığı oyunları dile getiren Arif Hoca,

yerli milliyetçi liderlerin nasıl bu büyük emperyalistlerle işbirliği yaptıklarını birçok örnekler vererek anlattı. Tarihsel olayları gün ışığına çıkarmaya çalıştıklarında ise mahkemeye verildiğini anlatan Arif Hoca 'emperyalistler isterse Kıbrıs'ta anlaşma olur istemezse olmaz' diyerek bugünkü tabloyu anlattı. Kıbrıslıların çözümünü hep başkalarından beklediklerini de anlatan Arif Hoca, emperyalizmin hegemonyasına son verilmeden bir çözüme de varılamayacağını söyledi.

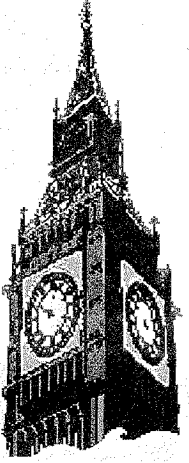
Gecede ayrıca bazı ilginç olaylar da gözlemlendi. KSG Londra Bürosu Kutlu Adalı Komitesinde olmasına karşın, 'demokrasiye inananlar' tarafından komiteden dışlandı. KSG Londra Bürosu gecede masa açmak istediğini yazılı olarak talep etti. Komite üyelerinin birçoğu gecede masa açmamıza karşı olmadığını dile getirdiği halde, 'komitenin toplanıp karar alamadığı' gerekçesi ile Forum Başkanı

Nikos Trimiklinodis gazete ve kitaplarımızı sergilememizi engellemeye çalıştı.

KSG Lonra Bürosu ayrıca gecede Arif Hoca'yı ve Avrupa gazetesini destekleyici karar tasarısı sunmaya kalkınca, yine aynı şahıslar bürokratik gerekçeleri göstererek engel yarttılar. Fakat KSG Lonra Bürosu, YBH'nin de desteği ile karar tasarısını kitleye dağıtınca birçok örgüt ve kişi bu karara imzasını attılar. Fakat CTP Londra Dayanışma Demeği Başkanı bu karara karşı olmadıklarını belirttiği halde imza atmaya reddetti. Daha sonra bize cevap vereceklerini açıklayan örgütlerden hala daha cevap bekliyoruz.

*Gazeteci-yazar
Arif Hasan Tahsin,
"Kıbrıs'lılar çözümü
kendilerinden değil,
başkalarından
bekliyorlar" dedi*

Londra Mektubu

S. Akça

Kıbrıs'ta Emperyalist Çözüm Arayanlar Kuzey İrlanda'ya Baksın

Geçen yıl Nisan ayında Kuzey İrlanda'da bir anlaşma imzalanmıştı. Emperyalist burjuvazi İrlanda'da anlaşmaya varmıştı. Kıbrıs'ta da böyle bir anlaşma olabileceği umudu bazı çevrelerde gelişti. Emperyalist barış için umutlanan bu çevreler, emperyalist burjuva temsilcilerine teşvik ve talep mektupları yağdırdılar, kulis çalışmalarını artırdılar.

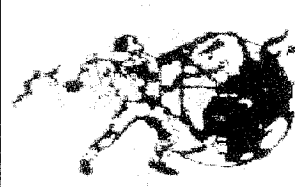
Bilindiği gibi, Kuzey İrlanda uzun yıllardan beri İngiliz emperyalizminin kontrolündedir. Soğuk Savaşın sona ermesinden sonra Avrupa'da istikrar arayışında olan çeşitli emperyalist guruplar, yıllardır dini temelde devam eden çatışmaya bir şekilde son vermek istediler. Bunun için de taraflara, bulunan bir formül çerçevesinde imtiyazlar, sözler vs. verildi. Kuzey İrlanda Paramentosu İngiliz emperyalizminin kontrolünde kılacak ve her gurubun burada söz hakkı olacaktı. Bunun için de Kuzey İrlanda'da referandum yapıldı ve yüzde yetmiş lehte oy kullandı.

Parlementonun devreye girmesi için emperyalistler bir atılım daha yaptılar. Çatışmada iki ana gurup (Cumhuriyetçi-IRA ve Birlikçi-İngiliz emperyalizminden yana olan) birçok terimlerle uyuşturulmaya çalışıldı. İşçi Partisi önderi Tony Blair İngiliz emperyalizmini temsil ederken, Bill Clinton da devreye girerek emperyalist bir uzlaşma sağlamak istedi. Fakat her emperyalist uzlaşmada olduğu gibi bir tarafın kaybetmesi gerekiyordu.

Birlikçiler, IRA'nın silahlarını teslim etmesi talebinde diretirken, IRA ise anlaşmadan sonra duruma göre silahları teslim etmede diretiyordu. Aslında her iki taraf da kaybeden olarak görünmek istemiyordu. Tehditler, vaatler, kulis görüşmeleri devreye sokulduğu halde emperyalist planlar işlemedi. Kuzey İrlanda'da anlaşmama bir dizi çıkar çevrelerini memnun etti. Emperyalist barışın bu kadar kolay olabileceğini sananlar da yutkunmak zorunda kaldı...

Kuzey İrlanda'daki ulusal sorun, Kıbrıs'taki ulusal sorundan farklı olamazdı. Ya proletarya ulusal sorunu çözer ve milliyetlerin uyumlu kardeşçe yaşaması sağlanır ya da burjuva çatışmalar ve barbarlıklar çerçevesinde yeni emperyalist dengeler kurulur.

Bunun başka yolu yoktur!

SOSYALİST gercek

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
SOCIALIST TRUTH IN CYPRUS

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ **AYLIK SİYASİ GAZETE**
MONTHLY POLITICAL NEWSPAPER

KIBRIS'TA ETNİK TEMİZLİĞE HAYIR!

Günlük haberler Balkanlarda, özellikle Kosova'da etnik temizlik hakkındadır. Sırların etnik olarak arındırılmış bölge yaratmak için yerel nüfusu göçe zorladıklarını belirtmektedirler. Benzeri şekilde, Kosova nüfusu yerel Sırp nüfusundan intikam almaya başladı. Emperyalistler etnik temizliğe tahammül edemeyeceklerini söylüyorlar.

Dahası, Kıbrıs'ta yaşadığımız tam da bu idi. Kıbrıs'ın nüfusu karma idi. Orada, bir Kıbrıslı Türk köyü görüyordunuz, daha ötede bir Kıbrıslı Rum köyü. Daha da ileride, her iki dilin de konuşulduğu karma bir köy vardı. 15 Temmuz 1974'te Yunan faşist askeri cuntasının düzenlediği faşist darbeyi, 20 Temmuz 1974'de, Türk faşist ordusunun işgali takip etti.

Hiç kimse yerel halkın çıkarları veya demokrasi hakkında konuşmadı. Emperyalistlerin çıkarları oldukça çok kritik olduğundan gerekirse bütün Kıbrıs'ın nüfusu temizlenebilirdi. Britanya emperyalistlerinin çıkarları o kadar önemliydi ki Türkiye ile 1974'te savaşa girmesine ramak kalmıştı. ABD emperyalistlerinin karışmacılığı gayet açıktı. Emperyalistler Kıbrıs'ı paylaşmak istiyordu, çünkü petrol yataklarına anahtar durumundaydı. Kıbrıs'ı kim kontrol ederse Orta-Doğu'da kontrolü en çok elinde bulundurabilirdi.

Türk emperyalistleri kendi çıkarlarını korumak ve Orta-Doğu'da yayılmak için adayı işgal etti. Yunan emperyalistleri Doğu Akdeniz'de genişlemek ve Türk emperyalistleriyle rekabet etmek istiyordu. ABD emperyalistleri 6. Filoları için üs istiyordu. Emperyalistler uzlaşma durumunda değillerdi. Onlar için kalan tek çözüm askeri eylemdi. Ve olan tam da buydu.

CIA'nın yardımı ile Yunan emperyalistlerinin faşist bir askeri darbesini, adanın Türk emperyalist orduları tarafından işgali takip etti. Binlercesi hayatını kaybetti. Nüfusun beşte-biri göçmen durumuna düştü.

Emperyalistler bunu dikkate aldılar mı? Hayır! Onlar için, etnik temizlik onların sözlüklerinde yoktu ve bunu öyle görmüyorlardı. Yeni bir güç dengesi süngülerle kurulmuştu.

Adanın bölünmesinden bu yana 25 yıl geçti. Adanın demografik yapısı emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre değiştirildi. Bir nesil adada barış görmeden yok oldu. Milliyetçi liderler adanın bölünmüşlüğüne devamından birbirlerini suçluyorlar. Çalışan halka başvurmak yerine büyük emperyalistlere çağrı yaparak Kıbrıs'a çözüm bulmalarını istemektedirler. Adada, çalışan halkın buluşmasını engellemek için her türlü engel dikmektedirler. Kendi çıkarlarına uygun olduğu zaman, bazı insanların sınırda buluşmalarına izin veriyorlar. Çıkarlarına uygun olmadığı zaman geçişleri, buluşmaları yasaklıyorlar. Böylesi yöntemlerle ada halkına hayali ümitler veriyorlar.

Bu aldatmacalara hayır! Bu siyasi liderlerden uzun zamandır bir çözümü yeteri kadar bekledik!

Geleceğimizi kendi ellerimize almanın zamanıdır!

Emperyalistlerin ve milliyetçi hainlerin kendi isteklerini bize dayatamayacakları koşulları yaratmanın zamanı gelmiştir!

Kahrolsun emperyalist aldatmacalar!

Yaşasın Kıbrıs, Türkiye, Yunan ve Britanya halklarının kardeşliği ve dayanışması!

20 Temmuz 1999

KIBRISTA SOSYALİST gercek

Londra Bürosu

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

5

EVRENSEL BASIM YAYIN

Semih HİÇYILMAZ

Polisin bizi yakalama şekli, sorgulama yöntemleri, hakkımızda düzenlenen tutanaklar, devletin en önemli kurumlarından Emniyet Teşkilatı ile vatandaşları arasındaki ilişkilerin ne kadar korkunç olabileceğinin açık bir örneğini oluşturmaktadır.

‘Söylemez Kardeşler Çetesi’ deyimi, polisçe bize yaşıttırılmış ve medya bunu olduğu gibi kabul etmiştir. Bu aile Muş ilinde oturur. Kürt kökenli bir ailedir. Çevredeki illerde de saygın ve her zaman barıştan yana bir aile olarak bilinir. Ben, bu ailenin bir ferdi olmaktan gurur duyuyorum. Beni ve ailemi buraya getiren olayların başlangıç tarihi, 1994 yılı Nisan ayıdır. Bu tarihte ülkenin durumu bugünkünden farklı değildi. Ülkemizin bilinen bir bölgesinde savaş vardır. Bu savaş ortamının yarattığı resmi ve gayri resmi kurumlar vardır. Bu kurumların uzantıları vardır. Bu şekilde oluşturulan en önemli kurumlardan biri, koruculuk kurumudur.

Korucuların, koruculuk kisvesi altında işlediği suçlar herkesçe bilinmektedir. Tekrarlamak gerekirse, bunlar; uyusturucu kaçakçılığı, silah kaçakçılığı, yol kesmeler ve yağmalar ve en önemli olarak da bazı polis şeflerinin bilgisi ve denetimi dahilinde bütün ülkede işlenen faili meşhul cinayetlerdir. Ağabeyim Resul Söylemez, yeğenim M. Nasır Söylemez ve ticari taksi şoförü Ercan Akyol’un öldürülmesi bunun açık bir örneğidir.

Bu faaliyetleri korucuların tek başına yürütebilmesi zaten mümkün değildir. Burada korucubaşı, milletvekilileri, belediye başkanları şahsında devlet içinde bazı kurumlarla, yetkili kişilerle ve onların uzantıları ile beraber yürütülen faaliyetler söz konusudur. İşte burada, gerçek bir “çete”, gerçek bir “mafya-devlet” bağlantısı vardır. Ve bu konu hiçbir şekilde araştırılmamaktadır.

Korucubaşı bir milletvekilinin oğlu veya yeğeni, ülkenin baş-kentinde veya herhangi bir ilinde, yanında silahlarını açıktan teshir eden 20-30 fedaisi ile gezebilir, insanları öldürebilir, haraca bağlayabilir, karşı çıkanları da rahatlıkla vurabilir, öldürebilir. Bu şahıslar; suç işledikten sonra, rahatlıkla bulundukları ilde bağlantı içinde oldukları Emniyet Müdürleri veya diğer benzeri yetkililerle içkili lokantalarda oturur, birilerini nasıl öldürdüğünü anlatır ve asla kovuşturma geçirmezler. Bu türden çetelerle karşı karşıya kalan insanların fazla seçeneği olmaz. Ya söyleneni yaparlar veya öldürülürler.

Elbette ki resmi durumlardaki bütün görevliler bu ilişkiler ağı içinde yer almıyor. Fakat bunlar da korkuyorlar. Beni sorgulayan bazı polisler şunu söylüyordu: ‘Biz, korucuların, özellikle Bucakların kaçakçılık yaptığını, yağma yaptığını, insanları haksız yere öldürdüğünü biliyoruz. Ama onlara bir şey yapamıyoruz.’

Kanaatimce korucubaşları hakkında yürütülen politika şudur: ‘Evet, bunlar Ankara, İstanbul gibi illerde vatandaşlara zarar veriyorlar ve bu durum karşısında aciz kalan devletin otoritesi tartışılıyor. Ama bunlardan Güneydoğu Anadolu’daki savaşta yararlanıyoruz.’ Bu şartlarda da bunların kanundışılığına göz yumuluyor ve ortak olunuyor. Bu kanundışı faaliyetlerden elde edilen maddi kazanç çok büyüktür. Ve bu kazançtan, bu şahıslarla bütünleşen devlet içi karanlık güçler ve kişilere yardımları karşılığında pay verilmektedir.

Mehmet Ağar, polis teşkilatı içinde dışardan yardımlarla hızlı ve programlı bir şekilde terfi ettirilmiş, Emniyet Teşkilatı’nın en önemli ve stratejik görev yerlerinde çalışması sağlanmış, Emniyet Genel Müdürü olmuş, siyasete atılmış, milletvekili, Adalet ve İçişleri Bakanı olmuştur. Karanlık ilişkileri olduğuna dair, hakkında MİT raporları olduğu bütün kamuoyu tarafından bilinmektedir. Mehmet Ağar’ın Sedat Bucak ve dolayısıyla Bucak koruyucuları ile olan ilişkisi, Sedat Bucak’ın beyanları ile herkese ilan edilmiştir.

İşte 1994 yılı Nisan ayında, ben ve ailem, bu karanlık güçlerin saldırısına uğradık. Bizim şu ana kadar hayatta kalabilmemiz ve kendimizi savunabilmemiz, kişisel ve geleneksel bazı özelliklere sahip olmamızdan kaynaklanmaktadır.

1994 yılı Nisan ayına kadar, geleneksel aile yapısı içinde hayatımızı sürdürüyorduk. Hepimizin mesleği ve bu mesleklerde yükselme şansımız vardı. Örneğin ben başarılı bir doktordum. 2 Nisan 1994’te Bucak ailesi mensubu bir şahıs, fedaileri ile, kardeşime ait bir işyeri önünde beni öldürmek kastı ile vurdu.. Adının Sultan Memduh Bucak olduğunu sonradan öğrendiğim bu şahıs, arkasındaki karanlık gücü her fırsatta kendi halinde insanlara karşı

kullanan biriydi. Pek çok insanı yıldırıldığı, vurduğu, öldürdüğü, bazı varlıklı insanlardan, beraber hareket ettikleri kimi polis müdürleri ile beraber haraç aldığı da bilinmekteydi. Kuşkusuz bu bilgiler bize çok sonraları ulaştı.

Dört kurşunla yaralandım, ama ölmedim. Aylarca hastanede yattım; defalarca ameliyat oldum ve bu halimle dahi poliste işkence gördüm. Bu şahısların ölmüş olduklarını hastanede öğrendim.

Olay yerinde bu şahıs ve fedailerinin bana karşı kullandığı silahlar, dönemin Ankara Asayiş Şube Müdür Yardımcısı Ali İhsan Sarıkavak tarafından yok edildi. Ailemden Ankara’da bulunan herkes “şube”ye götürüldü ki, bunlar arasında kadın ve çocuklar çoğunluğu alıyordu. Hepimizi PKK üyesi olmakla suçladılar. Buna ait hiçbir delil bulamayınca, bizi başka türlü mağdur etmek istediler. Bu kişilerin öldüğü olay yerinden 1000 km uzakta olan bazı aile bireylerini fail gösterir tutanaklar düzdüler. Bu olayda mağdur olan ben olduğum halde, beni, geçirdiğim ağır bir ameliyat sonrası beşinci günde taburcu ettirdiler. Asayiş Şubesi’nde 36 saat aç ve susuz bekletiler, küfür ettiler ve tehdit ettiler. Ali İhsan Sarıkavak adlı emniyet müdürü bana şunları söyledi: ‘Biz Bucakların yanındayız. Onlarla beraber sizi yok edeceğiz. Sizin bu Şehre gelmeye ve burada yaşamaya hakkınız yoktur.’

Bu tehdit, iki yıl sonra ağabeyim, yeğenim ve taksi şoförünün öldürülmesiyle yerine getirilmiştir. Bu olayı tertipleyenlerden biri Mehmet Ağar’dır. Mehmet Ağar, bu dönemde Adalet Bakanı’dır ve yakınlarım cezaevinden dönerken kendilerine kurulan tuzak sonucu öldürüldüler. Cezaevi önünde boş yere saatlerce bekletildiklerini biliyoruz. Bu sırada Bucaklarla cezaevi yöneticileri aracılığıyla haberleşildiğini biliyoruz. Bu öldürme olayına bizzat katılan bazı şahısların polis olduklarını biliyoruz.

Ağabeyimin arkadaşları görünerek ona tuzak kurar polislerin kendi itirafları da vardır. Olay sonrası Sedat Bucak ve Mehmet Ağar’ın içkili çiğ köfte partileri ile yakınlarımların öldürülmelerini kutladıklarını biliyoruz. Sedat Bucak’ın TBMM koridorlarında bu olayı böbürlenerek nasıl anlattığını, tertip ettiğini, uyguladığını biliyoruz. Olay yerinde Fatih Bucak adına kayıtlı cep telefonu, silahlar ve bir oto ele geçmiştir. Bu araştırılsaydı, buradaki parmak izi, kan örneği saç kılı vs. gibi maddi deliller incelenseydi katillere ulaşılacaktı. Bunların yapılmadığını, olayın, pek çok örneği gibi örtbas edildiğini de biliyoruz.

Tabii olay bu haliyle de kalmadı. Bizler yaşamayı her şeyden üstün tutmuyoruz. Haksızlıklarla yüz yüze yaşamaktansa ölmeyi seçeriz. Kardeşlerimizi ve insanlarımızı da seviyoruz. Onların haklarını koruyabilecek insani değerlere ve cesarete de sahibiz. Bu özelliklerimizden dolayı bizi yok etme kampanyasına devam ettiler. Polis içinde yargısız infaz timleri kurarak, ihbarları kullanarak peşimize düştüler. 11.6.1996’da beni vurdular. Üç kurşunla yaralandım. Beni ölmüş olduğum düşüncesi ile bıraktılar. Ama Allah yardım etti ve ölmedim. Düzmece tutanaklarla bizi “çete” ilan ettiler. Cezaevlerinde de Mehmet Ağar’ın komploları ile öldürülmek istendik. Gene Allah yardım etti, hayatta kalabildik.

Bizimle ilgili olduğu iddia edilen polis müdürlerine gelince. Onların bizimle hiçbir ilişkisi yok. Daha doğrusu iddia edildiği gibi bizimle çıkar ilişkileri yoktur. Onlardan bazıları da bizi imha etme operasyonunda yer almışlardır. Ancak bizim adımızı kullanarak çıkar gözetken kendileri gibi kirli ilişkileri olan diğer ekiplerce tasfiye edilmek istemişlerdir. Bunlar yargı aşamasında gözler önüne serilecektir.

Medyanın, polisin direktifi ile bizi kamuoyu vicdanında peşinen mahkum etmiş olmasından dolayı mağduru. Aynı medya, yargıyı da baskı altına alma çabasına girmiştir. Bucakların bu konudaki tehditlerinin yargı mensuplarına ulaşması konusuna da aracılık etmiştir. Haklı olduğumuza inanıyoruz. Hakkımızı her şekilde de korumakta kararlıyız.”

Dr. Mehmet Sena Söylemez
Ümraniye Cezaevi Sul Müşahade Bölümü

Mehmet Sena Söylemez, Ümraniye Cezaevi’nde Emek gazetesi olarak yaptığımız görüşmede de şunları

anlatıyordu:

“Bucaklarla husumetin nedeni onların saldırısına maruz kalmış olmamızdır. Çetinsayalar, bu olayın devamında Mehmet Ağar ve Sedat Bucak tarafından kullanıldılar ve A. Çetinsaya aracılığı ile Mesut Yılmaz kullanıldı. Hakkımızda polisin yaptığı infaz girişimleri, kanunsuzluklar, iftiralarla dolu dosyaların hazırlanmasına onay verdi...”

Bu mesele benim ailem ve Bucaklar ve onların devlet içi uzantıları arasında olan bir kan davasıdır. Sedat Bucak, elinde tuttuğu devlet kurumları yetkilileri, korucular, itirafçılar, ülkücü mafya mensupları, kirli polislerden kurulu gücü ile kendini çok güçlü gördü...

İnci Baba, siyasetçilerle bir olup devlet ihaleleri alan, bundan herkese pay veren bir şarlatandı. Bu şahıslarla hiçbir ortak tarafımız yok...

Orhan Taşanlar’ın ve bütün İstanbul Emniyet Müdürleri’nin ve ekiplerinin İstanbul’un rantını kendilerine mal etmek istemeleri doğaldır...

Necdet Menzir, İstanbul’daki bütün kumarhane sahipleri ve Cavit Çağlar’la arası iyi olan, Mehmet Ağar’ın başlatmış olduğu yargısız infazları yaygınlaştıran bir Emniyet müdürüdür...

Kemal Yazıcıoğlu, Ankara’da DAL adı verilen iskencehanelerin kurucusudur ve yargısız infazları ile ünlüdür.

Bu üç emniyet müdürü de, bu ülkede yükselmek, dilediklerini yapmak konusunda yarışmışlardır...

Halim Apaydın, arabasını ağabeyime vererek ve Eskişehir Cezaevi’ne bu araba ile göndererek öldürülmesinde Mehmet Ağar ve Sedat Bucak’a yardım etti...

Behçet Cantürk, Kürt bir işadamydı. Devlet yönettiğini iddia edenlerin planlarının bir parçası olarak, son derece karmaşık organizasyonlarla öldürüldü...

Necmettin Dede de, Mehmet Ağar ve Yalım Erez ile beraber, Sedat Bucak’ın bürosunda ağabeyim ve yeğenimin öldürülmesi olayının kutlandığı çiğ köfte partisinde boy göstermiştir. Mehmet Ağar ve Sedat Bucak’ın ailemi imha planlarından haberdar olduğunu düşünüyorum...

Mehmet Ağar ve Sedat Bucak ortaklırlar. Karanlık ve kontrolsüz bir gücü yönetmektedirler...

Bucak, itirafçıları ve pek çok kanun kaçağını saklıyor...

Bucakların uyusturucu ticareti yaptıkları, yaygın olarak söyleniyor. Ama ayrıntıları bilmiyorum. Bu insanların hayata yaklaşımı hakkında fikir yürütmek ise çok zor değil. Bunlar çıkarları için her şeyi ve herkesi kullanmayı meşru sayan insanlardır...

Bucakların korucu olmasında Necmettin Cevheri’nin payı olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Nasıl olduğunun ayrıntıları, o zamanlar onlarla beraber olan ya da parlamentoda olan insanlardan öğrenilebilir. Tabii eğer cesaret edip konuşabilirlerse...

Necmettin Cevheri’nin seçim kampanyasında İnci Baba’nın çalışmış olması, gelecekte ortak ihale alma hesapları olarak değerlendirilebilir...

Alattin Kanat’ı özellikle biliyorum. Mehmet Sincar’ı öldürdüğünü, Batman’daki akrabalarını söylemişlerdi. Sedat Bucak’ın emri ile beni de öldürmek üzere takip ettiği de söylendi. Mehmet Ağar’ın emri ile Kırklareli Cezaevi’ne sürgün edilmek istendim. Bunun nedeni, burada beni Alaattin Kanat vasıtasıyla öldürtmekti...

Sedat Bucak ve Mehmet Ağar, cezaevine girmemiz için her şeyi yaptı. Cezaevlerinde beni ve kardeşlerimi öldürmeyi planlamışlardı ve planlarını uyguladılar. Bu planlar hala da devam ediyor. Gene mahkemelerde bize yönelik öldürme girişimi olacağını öğrenmiştik son zamanlarda. Bu, Hüseyin Kocadağ’ın yardımı ile Çatlı ve onun emrindeki İstanbul ülkücü mafya mensupları tarafından gerçekleştirilecekti.

Kocadağ, polislik nüfuzunu kullanarak İstanbul polisinin aleyhimizdeki komplolarına yardımcı olmuş, bu konuda açıkça taraf olmuştu...

Gonca Us’un zaman zaman bazı insanların ele geçirilmesi ve tuzağa düşürülmesinde kullanıldığı düşünüyorum...

Çete derken, suç işlemek üzere bir araya gelmiş

(devamı 8. sayfada)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

kanunsuz insanların oluşturduğu, silahlı bir grubu kastediyorum. Mehmet Ağar, Sedat Bucak çetesinde bütün bu unsurlar var, fazlasıyla var. Burada, korucular, itirafçılar ve ülkücü mafya mensuplarından kurulu kanunsuz insanlar var. Bunları Mehmet Ağar ve Sedat Bucak yönetiyor ve bunlar suçlar işliyorlar. Siverek'ten başlayan ve Türkiye'yi kapsayan suçlar işliyorlar...

Ağar beni tehdit etmiyor. Ağar beni susturmaya da çalışmıyor. Ağar ve Bucak, beni ve kardeşlerimi öldürtmek, ortadan kaldırmak istiyor...

Cemal Sahir Gürçay, Mehmet Ağar'a bağlı çalışan bir bürokrattı. Ağar'ın emri ile yapması gerekenleri yaptı. Cezaevlerinde bana tuzaklar kurdu. Gerekli yerlere gerekli kiralık katilleri gönderdi ve beni de o cezaevlerine sevk etti.

Gladio bu ülkede varlığı bilinen ama telafuz edilmeyen gerçeklerden biridir. Mehmet Ağar, Sedat Bucak, Abdullah Çatlı ve uzantıları, ülkücü mafya mensupları bu oluşum içinde yer almışlardır..."

Üniformalılardan bahsederken Tansu Çiller'in korumalarından bahsetmeden geçmek olmaz. Çiller'in koruması iki polis, bir gece vakti Bebek kıyılarında Tevfik Ağansoy'la Alaattin Çakıcı'nın adamlarının çatışmasında Ağansoy saflarında çarpıştı. Biri öldü, biri yaralandı. Başbakan Çiller'in korumaları, ülkücü baba, 13 kişinin katili Tevfik Ağansoy'un da korumalığını yapmışlar, ama becerememişlerdi.

Başbakan'ın korumaları ülkücü mafya ile omuz omuza çarpışıyor, Milletvekili Sedat Bucak'ın korumaları Ömer Lütfü Tapal ve onlarca "faili meçhul" cinayetin zanlısı olmakla suçlanıyor. Özel Tim Müdürü İbrahim Şahin'in koruması, uyuşturucu parasını getiren kurye kızla irtibatlı olduğu için sorgulanıyor, üç ünlü özel timciden biri geçmişte Hüseyin Kocadağ'ın korumalığını yapmış, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in koruma polisi, Abdullah Çatlı'nın cenazesine katılıyor.

Allah insanı bu korumalardan korusun dedirtiyor.

Art arda "çetelerin" ortaya çıkması, Başbakan'ın, milletvekillerinin, yüksek bürokratların en yakınındaki polislerin karanlık ilişkilerinin ortaya çıkması; yetkili ağızların münferit, münferit diye bağırımlarının hiç kimseyi ikna etmemesi sonucunu da doğuruyordu. . .

Susurluk kazasıyla beraber, değişik kesimlerin en üst noktalarında yer alan kişilerin suç ilişkilerinin içinde olduğunun ortaya çıkması, toplumun tüm kesimlerinden tepkilerin yükselmesine de sebep oluyordu.

Münferit açıklamaları yerini 'çete' tartışmalarına bırakmış, ilişkiler ortaya saçıldıkça gladio ve kontrgerilladan daha çok söz edilmeye başlanmıştı.

KONTRGERİLLA: SERMAYENİN YENİ DÖNEM ORGANİZASYONU

Kontrgerilla, sermaye düzeninin, devamını sağlamak amacıyla sürdürdüğü iktidarını koruma kavgasının bir aracıydı. Emekçilere karşı yapılanmış devletin göstermelik de olsa koymuş olduğu kuralların, yasaların, çerçevelerinin içerisinde sınırlanmayan dev bir organizasyondur. Din adamlarından gazetecilere, sermaye sahiplerinden parlamenterlere kadar yeni bir yelpaze içerisinde, psikolojik savaştan gerilla harbine kadar her yolu mübah sayan ve örgütleyen bir organizasyondur, kontrgerilla.

Sovyetler Birliği'nde işçi sınıfının iktidarı alması, savaştan da güçlenerek çıkması, sosyalizmin emekçilere vaat ettiklerinin somut olarak hayata geçmesi, tüm dünyada büyük etkiler yarattı.

Lenin ve Stalin'in önderliğinde Sovyetler Birliği'nde gerçekleştirilenler, tüm emperyalist kuşatmaya rağmen sosyalizmin prestijinin artışı, bütün dünya emekçileri ve işçi sınıfını olduğu kadar emperyalistleri de etkiledi.

Emperyalistler gerek Sovyetler Birliği'ne, gerek dünyanın birçok yerinde gelişen sosyalizm ve ondan etkilenen ulusal kurtuluş hareketlerine, gerek kendi ülkelerindeki emekçilere karşı yeni önlemler, yeni örgütlenmeler içerisine girdiler.

Savaş sorasında Sovyetler Birliği'nin üstünlüğünü gören, başını Amerika'nın çektiği emperyalistlerin, savaş sonrasında oluşturduğu yeni örgütlenmelerin başında NATO gelmektedir. 4 Nisan 1949 tarihinde Kuzey Atlantik

Antlaşması adı altında bir anlaşma yaparak Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO)'nı kurmuşlardı. Bu örgütün üyeleri; ABD, Almanya, Belçika, İngiltere, Danimarka, Fransa, Hollanda, İspanya, İtalya, İzlanda, Kanada, Lüksemburg, Norveç, Portekiz, Türkiye ve Yunanistan. NATO'ya Türkiye ve Yunanistan Şubat 1952'de, Batı Almanya Mayıs 1957'de, İspanya Mayıs 1982'de katılmıştı, diğerleri NATO'nun kurucu üyeleri idi.

Anlaşmaya göre üye devletler, "Avrupa ya da Kuzey Amerika'da aralarında bir ya da birkaçına karşı girişilecek silahlı bir saldırıyı bütün üye devletlere karşı bir saldırı sayacak ve böyle bir saldırı gerçekleştiğinde de tek tek ve öteki üye devletlerle birlikte, silahlı kuvvet kullanma da dahil, gerekli gördüğü bütün önlemleri alarak saldırıya uğrayan üye devlete ya da devletlere yardım edecektir."

Anlaşmada masumane bir savunma örgütü gibi tanımlanan NATO, sosyalist ülkelere karşı oluşturulan bir askeri savaş, saldırı örgütlenmesidir.

Anlaşmadaki 'tek başına ve toplu olarak karşı koyabilmek için sürekli ve etkili çabalarla ve karşılıklı yardımlaşma yoluyla savunma güçlerini karumaları ve geliştirmeleri' maddesi uyarınca ABD, Avrupa'daki NATO üyelerine kuruluşun sonraki ilk yirmi yıl içerisinde 25 milyar doların üzerinde askeri yardım yapmıştır. Yine bu zaman zarfında NATO kuvvetleri için üsler, havaalanları, boru hatları, haberleşme şebekeleri ve depolar şeklinde altyapı inşasına girişilmiş, bu iş için yaklaşık 3 milyar dolar harcanmıştır. Bu paranın üçte biri ABD tarafından karşılanmıştır.

Her yol mübah

ABD önderliğinde bir yandan askeri örgütlenmelere hız verilirken öte yandan da soğuk savaş denilen fiili savaşın sonrasındaki dönem için de değişik hazırlıklara ve organizasyonlara gidilmektedir. Sosyalizmin somut bir örnek olarak dünya halklarının gözünün önünde durması, emperyalistler açısından her yol ve yöntem denenerek savaşın sürdürülmesini zorunlu kılmaktadır.

1947'de ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'nde soğuk savaş döneminin en etkili silahı olarak CIA kabul edilmiş ve faaliyetlerine büyük hız verilmiştir. 1948'den itibaren de dünyanın dört bir yanında antikomünist mücadele yürütecek olan örgütlerin faaliyetleri; savaş, sabotaj, tahrip ve terör eylemleri olacaktır.

Bu dönemler, Amerika'da da antikomünist kampanyaların büyük hız kazandığı dönemlerdi. Her yolun mübah kabul edildiği bir faaliyetin başlamasıyla birlikte yoğun bir saldırı kampanyasına girişiliyordu. O dönemlerle özdeşleşen Mc Carthyçiliğe göre, Amerika'da ne kadar aydın varsa komünist diye sorguya çekiliyor, işlerinden atılıyor ve kapsamlı bir saldırıya uğruyordu.

Amerika'da bunlar olurken dünyanın pek çok yerinde de benzer kampanyalar açılıyordu. Türkiye'de de 1951 tevkifatıyla beraber aydınların, yazarların, sanatçıların gözaltına alınması, tutuklanması, komünistlikle 'suç'lanması, sosyalizmin gelişen prestijini kırma amacını güdüyordu.

CIA, dünyanın her yerinde antikomünist, ırkçı örgütlerle ilişkilerini yoğunlaştırıyor, benzer faaliyetleri örgütleyordu. Amerika başta olmak üzere dünyanın dört bir tarafında özel savaş örgütleri kuruluyordu.

Bir yandan NATO gibi örgütlenmelerle olağan gözükken askeri örgütlenmeler, 'yasal' yapılanmalar ve normal savaş örgütleri oluşturuyor, bir yandan da hiçbir yasa ve sınır tanımayan, özel bir savaş sürdüren yeraltı örgütleri inşa ediliyor, geliştiriliyordu. Bu örgütler her ülkede başka bir isim altında faaliyet sürdürüyordu. Ama her ülkedeki isimleri ne olursa olsun genel olarak kontrgerilla olarak tanımlanmaktadır.

Bu örgütlerin her ülke içerisinde özgün faaliyetleri olmakla beraber, genel yapı ve şema, ortak talimnamelerle belirlenmektedir. ABD kaynaklı bu talimnameler her ülkenin kendi diline ve koşullarına çevrilmekte, yayınlanmaktadır. Bu talimnamelerin en meşhur olan iki tanesi FM 31-15 Simgeli Gayri Nizami Kuvvetlere Karşı Harekat Talimnamesi ile FM 31- 16 Simgeli Counter Guerilla Operetions (Kontrgerilla Harekatı) adlı olanlarıdır. Bu kontrgerilla talimnameleri, her ülkedeki 'Özel Harpçiler' için birer el kitabı işlevi görmektedir.

Bu özel örgütler hiçbir sınır tanımaksızın faaliyet göstermekte her yönüne başvurmaktadır. Ama sanılanın

aksine yalnızca askeri amaçlı küçük yapılanmalar olmayıp dev bir organizasyon olarak düzenin devamı amacıyla çok çeşitli ve değişik faaliyetler sürdürmektedirler. Burjuva devletin, baskıcı yapısının diğer organizasyonlarının yanı sıra ihtiyaç duyduğu özel bir örgütlenmedir.

Örgütlenmenin boyutlarını ve kimleri kapsadığını öğrenebilmek için kontrgerilla talimnamelerine göz atmak yeterlidir.

FM 31- 16 Kontrgerilla Harekatları adlı Amerikan talimnamesinde kontrgerillanın örgütlenmesinde Bölge Koordinasyon Merkezleri (ACC) ve Sivil Asker İstişare Komitesi (CMAC) kurulması önerilmektedir.

Yine talimnameye göre böyle bir örgütlenme içerisinde yer alınması gereken kişiler olarak da aşağıdakiler sıralanmaktadır.

- 1) Yerel polis müdürü
- 2) Okul idaresi ve müdürleri
- 3) Önde gelen din temsilcileri
- 4) Yargıçlar ve diğer hukuk temsilcileri
- 5) Sendika lideri veya liderleri
- 6) Etkili basın-yayın organlarının yayımcıları
- 7) Büyük iş ve ticaret kuruluşlarının temsilcileri
- 8) Diğer etkili kişiler.

FM 31-15 Talimnamesi, tercüme edilerek ST 31- 15 Gayri Nizami Kuvvetlere Karşı Harekat adıyla Ocak 1965 tarihinde Org. Ali Keskiner imzası ile uygulanmak ve başvurulmak amacıyla Türk Silahlı Kuvvetleri'ne dağıtılmıştı. Bu talimnamede gayri nizami kuvvetler şöyle izah ediliyor; "Gayri Nizami Kuvvetler, gayri nizami faaliyetler ve gayri nizami kuvvetlere karşı hareket gibi müşterek deyimlerde kullanılan 'gayri nizami' terimi, her tipten gayri nizami kuvvetleri ve gayri nizami hareketi anlatmak için kullanılmıştır. Gerilla, çeteci, asi, yıkıcı, mukavemetçi, tedhişçi, ihtilalci ve benzerleri personel, teşekkül ve unsurları içine alır."

Yazılanlarla kimlerin hedef alındığı belli. Gerilla, asi gibi tanımlamalardan sonra sıralanan tanımların en sonuna eklenen 'benzerleri' tanımı, yelpazeyi istediği kadar genişletmekte ve esas olarak düzene karşı olan veya olabilecek her kişiyi 'benzerleri' kategorisi içinde değerlendirmeyi saklayacaktır.

Talimnamede kimlere karşı mücadele yürütüleceğinin ortaya konmasının yanı sıra başvurulabilecek faaliyetler de net olarak belirtiliyor. Açık ve Sinsi Faaliyetler başlığı altında şunlar sıralanıyor: "Adam öldürme, bombalama, silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm hale getirme, adam kaçırmaya suretiyle tedhiş olayları tahrik, misilleme ve rehinelere alıkonulması, kundakçılık, sabotaj, propaganda ve yalan haber yayma, zorbalık, santaj."

Peki bu sayılan faaliyetleri uygulamak için mevcut yasalar sorun yaratmayacak mıdır? Bu sorunun cevabı da açık ve net bir şekilde talimnamede belirtiliyor: "Bir gayri nizami kuvvetin yeraltı unsurları, kaide olarak kanuni statüye sahip değildir."

Böylelikle faaliyetleri sınırlayacak hiçbir engel de kalmıyor.

Amerika'dan başlayıp tüm dünyaya yayılan antikomünist örgütlenme, NATO, CENTO gibi paktlardan başlayıp yeraltı terör örgütlerinin inşasına kadar uzanıyor.

Para babaları ne istediklerini anlatıyor

Yapmak isteneni, Amerika'da Rockefeller Grubu'nun hazırladığı rapor açık ve net olarak anlatıyor: "Bizim güvenliğimizi sadece açık saldırılar tehdit etmiyor. Bu açık saldırıların yanında ondan daha tehlikeli, fakat saldırı görünüşünde olmayan başka cins tehditler de vardır. Bu tehditler, içerden yapılmak istenen değişim ve dönüşümlerdir. Bu maskeli saldırılar bazen iç harp şeklinde, bazen demokratik akımlar ve reformlar biçiminde karşımıza çıkmaktadır. Bu anlamda Yunanistan bize birinci örneği, Vietnam ikinci örneği ve nihayet Ortadoğu olayları, üçüncü örneği verdi. Bizim amacımız bu ve buna benzer akımları önlemek olmalıdır. Bu akımlar dikkatleri üzerine çekecek dereceye geldiklerinde, o vakit bizim izlememiz gereken iki yol vardır. Gerek bizim, gerekse komünist olmayan diğer dünya devletlerinin güvenliğini sağlamak için, mahalli kuvvetler ve akımlar tarafından sıkışık durumda bırakılmış olan dost hükümet ve rejimleri

-SÜRECEK-

Kolombiya'da FARC GERİLLALARI başkente yaklaştı

Kolombiya'da, Kolombiya Devrimci Silâhlı Güçleri (FARC) gerillaları 9 Temmuz tarihinde, hükümetle görüşmelerine 12 gün kala başkent Bogota yakınlarında Gutierrez askeri kampına saldırdılar. 500 kişilik bir güçle gerçekleştirilen saldırıda, ordu sözcülerine göre 15, FARC sözcülerine göre ise 40 civarında askerin öldürüldüğü bildirildi. Öldürülenlerin arasında ABD tarafından eğitilen özel tim mensuplarının da olduğu bildirildi. Genel Kurmay Başkanı'na göre saldırının hedefi başkent Bogota idi. 10 ve 11 Temmuz tarihlerinde ülkenin değişik bölgelerinde süren gerilla saldırıları sonunda polis merkezleri basıldı, yollar kesildi, köprüler uçuruldu ve sabotajlar düzenlendi. Hükümet bu saldırılara karşı koymayınca ülkenin üçte birinde sıkıyönetim ilân etti.

20 Temmuz'da başlaması plânlanan FARC ile hükümet arasındaki görüşmeler, tarafların, uluslararası katilimcilerin rolü hakkında anlaşamamaları üzerine ertelendi. Bu erteleme açıklandığı üzerine, FARC şehir milisleri Bogota'nın güneyinde bir askeri karakolu bastılar.

Baskında beş askerle bir gerillanın öldüğü bildirildi. Bu eylemlerden sonra görüşmelerin daha uzun bir süre başlamayacağı tahmin ediliyor.

İRAN'DA FAŞİST MOLLA REJİMİNE KARŞI BAŞKALDIRI

İran'da basının üzerindeki sansürü artıran yasanın kabul edilmesini, Hatemi yanlısı "Selam" gazetesinin kapatılmasını protesto etmek ve demokratik haklar talep etmek için 8 Temmuz tarihinde Tahran'da başlayan ve bir hafta kadar süren, onbinlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Tahran Üniversitesi'nin öğrencilerinin başlattığı gösterilere polis ve Ensar-ı Hizbullah milisleri saldırdı.

Çıkan çatışmalarda 6 öğrencinin öldürüldüğü, yüzlercesinin tutuklanıp işkence gördüğü bildirildi. Takip eden günlerde öğrenciler, demokratik taleplerinin yanında tutuklu bulunan öğrencilerin de serbest bırakılmasını talep ettiler. Polisin ve Ensar-I Hizbullah gurubunun öğrenciler üzerinde uyguladığı şiddeti protesto etmek için Pazar gün eğitim bakanı ve üniversite dekanı istifa ettiler. Pazartesi gün ise diğer dekanlar istifa ettiler. Bu arada gösteriler Tebriz, Gilan, Meshed, İsfahan gibi kentlere de sıçradı ve öğrenciler polis şiddetini protesto eden gösteriler yaptılar. Bunun üzerine İran yönetimi Tahran emniyet müdürünü ve yardımcısını görevlerinden aldı. 14 Temmuz'a kadar süren ve son günlerde halkın kitlesel katılımının gözlemlendiği gösterilerde "ya özgürlük, ya ölüm" sloganı dikkat çekti. Cumhurbaşkanı Hatemi'nin de göstericilere karşı tavır alması üzerine gösteriler durduruldu. Muhafız gurupların yaptığı açıklamalarda, binden fazla kişinin tutuklandığı ve 10-14 arası öğrencinin öldürüldüğü bildirildi.

YG : Sonuna kadar inadına inanıyorum. Gelecek güzel günler müjdeleyecek. Bunu da yapacak olan işçi sınıfının birliği, beraberliği mücadelesi ve tabii ki SINIF KARDEŞLİĞİ:

KSG : Sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür ederiz.

YG : Asıl ben teşekkür ederim. Bana birşey söyleme fırsatı verdiğiniz için çalışmalarımızda başarılar diler, saygılarımı sunarım.

ROPÖRTAJ:

ÜLKEMİZDEN GÖÇMEN İŞÇİ PORTRELERİ

KSG: Kıbrıs'a nereden geldiniz?
YG : Urfa'dan geldim.

zor.

KSG: Kıbrıs'ta iş koşullarınız ve ücretlerinizden bahsedermisiniz?

YG : Özel bir şirkette çalışmaktayım. Çalışma koşullarımız oldukça yoğun ve zordur. Buna karşılık ücret durumum 220 milyon TL olup ancak ailemin geçimini sağlamakla doğrusunu isterseniz güçlüğümdeyim.

KSG : Sendika, sigorta, 8 saatlik işgünü sizin için ne ifade eder?

YG : Uğrunda büyük mücadeleler ve gerekirse bedeller verilecek, büyük bir kazanımdır. Özellikle sendika.

KSG : Kıbrıslı işçilerle bağınız var mı?

YG : Bizim çalıştığımız yerde Kıbrıslı arkadaşlar oldukça az olduğundan yeterince değil. Fakat iş arkadaşlığı anlamında da yeterli değil.

KSG : Ülkenize dönecek misiniz?

YG : Şimdiki durumda zaman ne gösterecek bilemem. Gelişmelere bağlı. Ülkemizde de durumun iç açıcı olduğu söylenemez. Sınıf mücadelesi açısından gelecek şimdiden yüreğimize su serpecek kadar güzel gelişmelere gebe. Tabii burda durum daha farklı. Özellikle mevcut koşullar ve biz işçiler açısından daha

KSG : Sizin için en öncelikli 3 sorun nedir?

YG : Bu biraz zor bir soru. Belki bilimsel olmayabilir ama bana göre işçi bakışıyla İŞ-EKMEK-ÖZGÜRLÜK veya BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM kavgası. Yani mücadele, örgütlenme veya sendika, sigorta, 8 saat. Bu günlerde egemenler ve temsilcileri Türkiye'de Emeklilik hakkına acımasızca, namussuzca, alçakça saldırıyorlar. Buna karşın sendika ve diğer kitle örgütleri işçilerin Devrimci, Demokratik kitle örgütleriyle beraber gittikçe saflaşan, netleşen bir cepheye doğru gidiyor. Tabii önemli bir sorun. Böyle giderse saldırı geri püskürtülebilir.

KSG : Patronların sizlerle Kıbrıslı işçiler arasında ayırım yaptığını inanıyor musunuz?

YG : İnanmıyorum. Sermaye kendi çıkarına göre hareket eder. Kendi kuralları neyi gerektiriyorsa onu yapar.

KSG : Kıbrıslı patronlarla TC'li patronlar arasında fark var mı?

YG : Fark göremiyorum. Olsa olsa çalışmalar arasındaki fark düşünüldüğünde uzlaşmaz sınıf çelişkisi akla gelir.

KSG : İşçi Sınıfı kardeşliğine inanıyor musunuz?

Ayın İncileri

* Güzelyurt İlçesi Geliştirme ve Kalkındırma Derneği (GÜKAD), Güzelyurt'a en erken zamanda kaymakam atanmasını istedi. Bu çiçeği burnunda derneğimiz Güzelyurt yerine Kuzey Kıbrıs'a "resmi kaymakam" istese daha iyi olurdu. Zaten ülkemizde gayri resmi kaymakam görevini validen alıyor. Güzelyurt'a olsa olsa mahalle muhtarı istenir.

* Vakıflar İdaresi Başkanı grevde olan çalışanlar için "Toplumu kemiriyorlar" dedi. Başbakanlık müsteşarı da olan bu zat "kemirmek" suçlamasını yaparken devletin ve bu makamlara çöreklenenlerin kemirgenliğini gizleyebildi mi acaba? Uşaklık için bir parça yağsız kemik kemirenler grevdekiler mi? Yoksa koltuktakiler mi?

* Hükümetin sosyaldemokrat küçük ortağı TKP'nin Başkanı Akıncı 6 aylık icraatlarını anlattı. "Zamlar kaçınılmazdı. Turizmde kriz yok."

Sayın aslan sosyaldemokrat Akıncı ya kör-sağırdır, ya da aslan Ecevit'in Kıbrıs temsilcisidir. Pes doğrusu. Ülkede feryat etmeyen sektör yokken herşeyi güllük gülistanlık gösterme sosyaldemokratlara mahsustur.

“KKTC”DE SEYAHAT ÖZGÜRLÜĞÜNÜ KULLANMANIN BEDELİ: MANEVİ BASKI, PARA CEZASI, HAPİSLİK

Bazıları dışında, çoğunluğu Kıbrıs gazetesinde yayımlanan ve Avukat Ergün Aydoğan tarafından hazırlanan “Mahkeme Koridorları” başlıklı köşeden derlediğimiz ve yeşil hat üzerinde kalan ara bölgedeki karma köy Pile’ye geçtikten sonra seyahat özgürlüğünü kullanmak isteyen Kıbrıslı Türklerin başına gelenleri ve aldıkları cezaları anlatan haberlerden yaptığımız bir seçmeyi, yorumsuz olarak sunuyoruz. (Derleyen: Mehmet Sonuç)

“RESMİ, İZİN EVRAKI İSTENECEK”

“BRTK Müdürü İsmet Kotak, BRT çalışanlarının iki toplumlu etkinliklere katılmalarına veya Güney Kıbrıs’a geçmelerine yasak getirmeye çalışıyor...Kotak’ın 16 Haziran 1997 tarihinde yayınladığı genelgede şu ifadeler yer alıyor: “KKTC yetkili organlarından aşağıdaki uyarı alınmıştır. Kamu görevlilerinin, Daire Müdürü veya bağlı bulundukları kurumların yönetiminden izin almadan Rumlarla temaslara ve/veya toplantılara katıldıkları saptandığı belirtilerek; bundan böyle resmi izin evrakı isteneceği, Ledra Palas çıkış işlemlerinde belirtilen izin belgesinin de aranacağı vurgulanmıştır. BRTK personeli, bu koşula tabi olduğundan, bundan böyle izin alınmasını herkesin dikkatine sunarım.”...Bilindiği üzere Güney Kıbrıs’a geçiş prosedürü istisnasız tüm KKTC vatandaşları için aynıdır. Vatandaşlar, geçiş tarihi ve amacını 2 gün önceden tarihi ve amacını 2 gün önceden Dışişleri ve Savunma Bakanlığı Konsolosluk ve Azınlık İşleri Dairesi’ne yazılı başvuruda bulunarak bildirirler ve gerekli izin alındıktan sonra Ledra Palas sınır barikatında çıkış formu doldurarak geçiş yaparlar.” (Yeni Düzen, 20.6.1997)

ERCAN’DA ENGEL

“Brüksel Kadın Grubu’nda yer alan kamu görevlilerinin Londra’daki toplantıya katılmaları yasaklandı. Dün saat 10.00’deki uçakla Ercan’dan çıkışları son anda yasaklanan kadınlara gerekçe olarak “devlet politikası” gösterildi.

Ledra Palace’taki toplantılardan sonra, yurt-dışı toplantılarının da fiilen yasaklanmış olması, toplumda büyük yankılara neden oldu. Kamuoyu yasaklama olayının duyulmasıyla hayretler içinde kalırken, toplumlararası tüm temaslarda liderlik ve işadamları ile sınırlı tutulmak istendiği üzerinde duruluyor.

Bilindiği gibi Rum işadamlarıyla birlikte bir dizi toplantıya katılmak üzere bir grup işadamı geçen Pazar Amerika’ya uçmuştu.” (Avrupa, 26.3.1998)

KADINLARDAN DEVLET ORGANLARINA DAVA

“Yurtdışında geçtiğimiz Mart ayında yapılan bir toplantıya katılmak üzere yurt dışına çıkmak isteyen ve çıkışlarına izin verilmeyen çeşitli sendikalara üye 4 kadın, dün konuyla ilgili devlet organlarına dava açtı.

7’si idari ve 4’ü hukuk davası olmak üzere 11 dava dosyası dün sabah Cemaliye Volkan, Gül Öztekin, Gülev Sıdal ve Dilek Kodan’ın avukatları tarafından Yüksek Mahkeme Mukayyitliği ve Hukuk Davaları Mukayyitliği’ne teslim edildi...İdari davaların 4 tanesi seyahat özgürlüğünün kısıtlanması, engellenmesi ve yasaklanması gerekçesiyle, 3’ü ise ilgili şahıslara çalıştıkları kurum ve kuruluşlardan izin verilmemesi gerekçesiyle açılırken, 4 hukuk davası da yurtdışına çıkışın engellenmesinden doğan manevi zarar ve çıkışın haksız fiil oluşturan bireylerle engellenmiş olması gerekçesiyle açıldı.” (Kıbrıs, 4.6.1998)

DENKTAŞ’A GÖRE SEYAHAT ÖZGÜRLÜĞÜNÜN KISITLANMASI ŞART

“KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, kamu görevlilerinin seyahat özgürlüğünün de engellenmesi gerektiğini savundu ve bu konuda yasal düzenleme yapılmasını istedi. Denktaş, bu görüşünü Brüksel Kadın Grubu temsilcileriyle dünkü görüşmesi sırasında dile getirdi. Brüksel Kadın Grubu üyeleri, Cumhurbaşkanı Denktaş’a son temaslariyle ilgili bilgi verdi ve görüş alışverişinde bulundu.

Denktaş görüşme sırasında şunları da söyledi: “Bu hükümetin yanlış veya doğru bir kararı var, bu karar nedir? Bu temaslara dursun. Niçin dursun? Çünkü bu temaslara dünyaya, ‘sendikalar, kadınlar toplanıyor. Aralarında hır-gür yok. Gelin birlikte olalım, barış olsun’ diye yayararak

deklerasyonlar çıkarıyorlar...Bu insanların amacı, KKTC’de devletin etkili olmadığı ve ‘hükümet başka ister, halk başka ister’ intibasını dünyaya yaymaktır. Evet hakkınızdır, ‘gideceğim’ dersiniz gidersiniz. Benim insanlarımdan istediğim; ‘bir memurun hakkı değildir, memur izin almadan böyle bir yere gidemez’ diyerek, bunun memur olmanın getirdiği uygulamalar olduğunu ortaya koymasıdır.”

Cumhurbaşkanı Denktaş, bu konuda mahkemede dava sürdüğünü ve mahkemeye tesir etmek istemediğini, ancak düşüncelerini söylemeye mecbur olduğunu ifade etti. Denktaş, gerekirse hükümetin yasa geçirebileceğini ve “bu maksatlar için Ada’dan çıkamaz” denilebileceğini, çünkü böyle olayların müdafaa edilen devlet olma hakkına zarar verebileceğini vurguladı. Denktaş, istediklerinin, bu davetleri yapanların hükümetin bu kararların uygulanabilirliğini görmesi ve ona göre gelmesi olduğunu söyledi.” (Kıbrıs, 16.6.1998)

DÖNÜŞTE İKİ SAAT SORGULAMA

“Demokrasi aybı! Yine bir Pile dönüşünde vatandaşlar polis tarafından tutuklandı. Pile’ye giriş-çıkışlar serbest olduğu halde polisin sık sık gerçekleştirdiği tutuklama olaylarına önceki gün bir yenisi daha eklendi. Ulus İrkad, Hayati Yaşamsal, Ersin Hürdoğanoglu ve Remzi Yektaoglu Beyarmudu barikatında tutuklandılar ve beraberlerindeki kitap ve fotoğraflara el konuldu...Polisin iki saati aşkın bir süre İrkad, Yaşamsal, Hürdoğanoglu ve Yektaoglu’nu sorguladığı belirtildi. Polisin, ilgili vatandaşlarımızın Rumlarla neden görüştiklerini öğrenmeye çalışması ve iki toplum arasındaki temaslarda üzerindeki baskı kurma çabaları tepkilere neden oldu. İlgili vatandaşlarımız birer adi suçlu muamelesi görmelerine tepki göstererek olayı kınadıklarını söylediler. Bu tavrın ikili temaslara karşı bir süreden beridir gelişen önyargıdan kaynaklandığı belirtiliyor.” (Yeni Düzen, 7.12.1998)

LARNAKA’DA YENEN DOSTLUK YEMEĞİ

“Yasal yollardan Pile’ye geçtikten sonra, izinsiz olarak Larnaka’ya giden işadamı Salih Bozdoğan ile eşi Gamze Bozdoğan, para cezası ödemeye mahkum edildi.

Olay 17 Mayıs 1998 tarihinde meydana geldi...İşadamı Salih Bozdoğan, gönüllü ifadesinde, özetle şunları anlattı: “Kızım Bilge, Almanya’da öğrencidir. Turizm eğitimi görür. Bilge’nin sınıf arkadaşlarından biri, Rum kesiminde turizmle uğraşan Çangaris’in oğludur. Çocuklarımızın arkadaşlığı, telefonla görüşmemize, dost olmamıza vesile oldu. Çangaris, Pile’de buluşmamızı teklif etti. Bu buluşmada hem tanışacak, hem de iş görüşmesi yapacaktık. Önceki gün, bu buluşma sağlandı. Pile’de, Çangaris bizi evine davet etti. Bir lokantada değil, evinde ağırlamak istiyordu. Kabul ettik ve Çangaris’in Larnaka’daki evine gittik. Orada yemek yedik ve iş konuları görüştük. Çangaris, İstanbul’a turist götürmek niyetindeydi. Türkiye’ye, bu konuda katkı yapmak için, konuyu araştırmaya karar verdim. Yemek bitince, Pile’ye döndük. Sonra Beyarmudu’na geldik. Pile’ye geçiş izni aldıktan sonra, daha ileri gitmenin suç olduğunu bilmiyorduk. Kötü bir amacımız yoktu.”

47 yaşında, iki çocuk babası, işadamı Salih Bozdoğan ve eşi Gamze ile ilgili Askeri Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararını yargıç Mehmet Türker verdi ve sanıkları mahkum ederken, özetle şunları söyledi: “Defalarca belirttiğimiz gibi, bu tür suçlar ciddi suçlardır. On yıla kadar hapisliği vardır. Ceza takdir ederken, sanıkların bu suçu işlemekteki niyetlerini gözönüne almadık gerekmemektedir. Olgulara bakıldığı zaman, ulusal güvenliğe zarar verici amaçla hareket edilmediği görülmektedir. Bu nedenle, sanıklara bir fırsat vermek ve onları hapse göndermemek adil ve uygun olacaktır. Sonuç olarak, sanıkların her biri yüz elli milyon lira para cezası ödeyecek, para cezasını derhal ödemedikleri takdirde ikişer ay hapis yatacaklardır.” (Kıbrıs, 12.2.1999)

KARDEŞLERİNİN DÜĞÜNÜNE GİTMİŞLER

“Dışişleri Bakanlığı izin vermediği halde, Rum kesiminde yaşayan kardeşlerinin düğününe giden Hilmi Zeden ile Perihan Zağlul, para cezası ödemeye mahkum edildi...Olay, 20 Haziran 1998 tarihinde meydana geldi...Sanıklar, KKTC kimlik kartlarını göstererek Pile’ye

gitmek istediklerini söyledi. Gerekli kayıt yapıldıktan sonra izin verildi. Pile’ye geçtiler. Pile’de arabalarını boş bir araziye bırakan sanıklar, Güney Kıbrıs’tan gelen bir arabaya binerek, bilinmeyen bir yere gittiler. On dokuz saat sonra, saat 03.00’te geri dönen iki kardeş, beyarmudu’ndan KKTC’ye geçmek isteyince, geç kalış nedeniyle sorgulandılar. Sanık Hilmi Zeden, “Limasol’da kardeşi çocuğumun düğünü vardı. Oraya gittik. Yeme-içme olunca geç kaldık” dedi. Beyarmudu Polis Karakolu’na sevk edildiler...

Duruşmadan sonra, Askeri Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararını Yargıç Mehmet Türker verdi ve sanıkları mahkum ederken şunları söyledi: Bu tür suçların çok ciddi olduğunu her kararımızda ısrarla belirtiyoruz. On yıla kadar hapisliği vardır.

Sanıklar yaşlı-başlıdırlar. Bu suçu, sırf düğünde bulunmak için işlediler. Ulusal güvenliğe zarar verdiklerine dair bir bulgu yok. Sabıkasızdırlar. Sonuç olarak, sanıkların her biri yüzer milyon lira para cezası ödemeye mahkum edilirler. Ceza oy birliği ile verilmiştir.” (Kıbrıs, 28.2.1999)

RUM BİLİMDAMI İLE BULUŞMA

“Amerika’da tanıştığı Rum bilim adamı ile içki içmek için Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı’ndan izin almadan Güney Kıbrıs’a giden Doçent Doktor Leyla Gürsel, yakayı ele verince para cezası ödemeye mahkum edildi...

Olay, 26 Temmuz 1998 tarihinde meydana geldi. Sanık özetle şunları söyledi: “Adonis ile uzun süredir arkadaşız. Kendisiyle Amerika’da bir konferans sırasında tanıştım. İnternet aracılığı ile devamlı görüşüyoruz. Benimle buluşup sohbet etmek istedi. Bu nedenle Pile’ye gittim. Pile’den Larnaka’ya geçip biraz içki içtik. Pile’den sonra başka yere gitmenin yasak olduğunu bilmezdim.”

Yapılan duruşmadan sonra Askeri Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararını Mehmet Türker verdi ve sanığı mahkum ederken, özetle şunları söyledi: “Sebebi ne olursa olsun, izinsiz Güney Kıbrıs’a gitmenin cezası çok ağırdır. On yıla kadar hapisliği vardır...Önce hapislik düşündük ama, sosyal durumunu ve diğer nedenleri göz önüne aldıktan sonra, kendisine bir şans tanımak için para cezası vermeyi uygun bulduk. Sanık, derhal yüz milyon lira para cezası ödeyecektir.” (Kıbrıs, 2.3.1999)

RUM OLAN İKİ OĞLUNU GÖRMEK İSTEMİŞTİ

“Rum olan iki oğlunu ziyaret etmek için, Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı’ndan izin almadan Güney Kıbrıs’a giden Ali Öztavşanlılar, KKTC’ye dönünce para cezası ödemeye mahkum edildi.

Olay 30 Ağustos 1998 tarihinde meydana geldi...Kürt kökenli damadı Bekir İnce’nin devamlı isteği üzerine, damadıyla birlikte Beyarmudu Kara Sınır Kapısı’na giden sanık, gerekli işlemleri tamamladıktan sonra Pile’ye geçti...Karakolda sorgulanan Ali Öztavşanlılar şöyle konuştu: “Benim, Rum tarafında yaşayan ve Rum olan iki oğlum var. Zaman zaman, izin alarak, Ledra Palace’dan geçip onları görürdüm. Damadım da onların yanına gitmek isteyince, daha fazla dayanamadım, kabul ettim. Güney’e geçince, yine Rum olan kardeşimin kızı Maria polise haber verince bizi tutukladılar. Damadım Bekir İnce, Kürt olduğu için iltica etmek istedi, orada kaldı. Beni Pile’ye getirip serbest bıraktılar.”

Sabıkası olmayan ve üç gün tutuklu kalan Ali Öztavşanlılar...ile ilgili Askeri Ağır Ceza Mahkemesi kararını Mehmet Türker verdi ve sanığın derhal elli milyon para cezası ödemesini emretti.” (Kıbrıs, 3.3.1999)

ÇOCUĞUNUN AKSAYAN TEDAVİSİ İÇİN

“Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı’ndan izin almadan, hasta çocuğunu Güney Kıbrıs’a tedaviye götürmek için işadamı Hasan Bahçeci ile ona yardım eden Nafi Tekin, yakayı ele verince para cezası ödemeye mahkum edildi...

Olay, 7 Eylül 1998 tarihinde meydana geldi...Verilen izin Pile’ye kadar olduğu halde, sanıklar yabancı plakalı bir arabaya bindi ve Güney Kıbrıs’a gitti. Tam on iki saat sonra Pile’ye dönen ve KKTC’ye geçmek için Beyarmudu’na giden iki işadamı, polis tarafından sorgulandı ve karakola sevk edildi...Sanık şunları söyledi: “Sınır olayları nedeniyle, hasta olan çocuğumun tedavisi

(devamı 13’de)

Türkiye'nin Kıbrıs'la olan hukuk ilişkileri ve TAKSİM PROJESİ

A. CAN

1571 yılında Osmanlılar tarafından fethedilen Doğu Akdeniz'deki Kıbrıs adasının yönetimi, 1878 yılında imzalanan bir anlaşma ile İngiltere'ye devredilmişti.

İngiltere, 1. Dünya Savaşı ardından 5 Kasım 1914'de, Osmanlılardan kira karşılığı geçici olarak aldığı Kıbrıs adasını kendi topraklarına kattığını ilan etti.

İNGİLTERE KIBRIS'I İLHAK EDİNCE

Sir Harry Luke "Cyprus: A Portrait and an Appreciation" (London 1965) adlı kitabında olayla ilgili şu anısını aktarmaktadır:

"(5 Kasım 1914) akşamı Afroditi'nin adasını Osmanlı amirine bağlayan bağın koparıldığı haberini iletme görevi bu satırların yazarına düşmüştü. Müftü'nün Lefkoşa'daki evinde yapılan Mehmet Münir Bey'in kızının nişan töreni için toplanmış olan Kıbrıslı Türk ileri gelenler, beklenilmeyen bir haber olmayan bu duyuruyu ağırbaşlı bir tevekkülle karşılamışlardı." (s.87-88)

Kıbrıslı Türk liderler, ertesi gün İngiliz Yüksek Komiserini ziyaret ederek, Ada'nın statüsünde meydana gelen değişikliği kabul ettiklerini ve bu karara uyarak İngiliz yönetimine sadakat göstereceklerini bildirdiler. Büyük Britanya'nın Osmanlı İmparatorluğu'na ve Müslüman halka verdiği yardım ve sempatiye karşı Osmanlı hükümetinin çok az bir şükran belirttiği ve müttefiklerin yanında savaşa katılması kararından utanç duyduklarını belirttiler. (The Times, 11 November 1914'ten aktaran Sir George Hill, A History of Cyprus, Cambridge 1972, Cilt:4, s.413)

LOZAN'DA İLHAK KABUL EDİLİYOR

Türkiye Cumhuriyeti, 24 Temmuz 1923'de müttefik ülkeler ile imzaladığı Lozan Barış Andlaşmasının 20. maddesinde, Kıbrıs'ın İngiltere'ye katılması kararını tanıdığını bildirmişti. Böylelikle Türkiye, Kıbrıs'ın hukuksal durumunu ilgilendiren 16. madde ile "andlaşmada belirtilen sınırlar dışında bulunan topraklar üzerindeki, ya da bu topraklara ilişkin olarak, her türlü haklarıyla sıfatlarından ve egemenliği işbu andlaşmada tanınmış adalardan başka bütün öteki adalar üzerindeki her türlü haklarından ve sıfatlarından vazgeçmiş" oluyordu.

Andlaşmanın 21. maddesine göre de, o tarihte Kıbrıs adasında yerleşmiş olan Türkiye uyruklular, İngiliz uyruğuna geçmiş sayılacaklar, Türkiye uyruğunda kalma tercihini seçenler ise, seçme hakkını kullandıkları tarihi izleyecek 12 ay içinde Kıbrıs adasından ayrılmak zorunda olacaklardı.

Önemli miktarda Kıbrıslı Türkün Türkiye'ye göç etmesinden yana olan zamanın TC hükümeti, bu göçe yardımcı olmak amacıyla, Haziran 1925'de Kıbrıs'ın Larnaka sahil kasabasında bir konsolosluk açtı. Kıbrıs'taki İngiliz yönetiminin adadan göç etmek isteyen Türkleri cesaretlendirmek amacıyla bazı zorluklar çıkardığından şikayet eden Türkiye, İngiliz Dışişleri Bakanlığı'na çeşitli başvurularda bulundu. Sonunda Ankara'nın bütün ümitlerine rağmen, sadece 9,310 Kıbrıslı Türk, TC uyruğuna geçmek ve seyahat belgesi almak için Konsolosluga başvurdu.

1924 ile 1927 yılları arasında 5 bin kadar Kıbrıslı Türkün adayı terkederek, Türkiye'ye yerleştiği kaydedilmiştir. (Cyprus, Report for 1927, London 1928, s.40) 1928 yılına ait Rapor'da ise göç edenlerden çoğunun geri döndüğü belirtilmektedir. (s.36) 1921'de Kıbrıslı Türklerin nüfusu 61,399 iken, 1931'deki sayımda 64,238 olarak saptanması, bu 5 bin kişilik göç rakamının doğru bir tahmini yansıttığını göstermektedir. (aktaran Ahmet An, Kıbrıs Türk Liderliğinin Oluşması (1900-1942), Lefkoşa 1997, s.76)

Türkiye'de Celal Bayar'dan sonra Ekonomi Bakanlığı ve İzmit milletvekilliği (1. ve 4. devrede) yapmış olan ve 1. Büyük Millet Meclisi'nin ilk oturumunda oluşacak milli hükümetin programının çizilmesinde katkısı olan Kıbrıslı Sırrı Bellioğlu, şunları anlatmaktadır:

"Benim siyasi hayatım hep mücadele ile geçmiştir. Daima hürriyet için ve haksızlıklara karşı çarpıştım. 1915'te İngilizlerin Kıbrıs'ı fiilen ilhak etmesi büyük bir

haksızlıktı. Elbette buna ben ve arkadaşlarım bigane kalamazdık. 1. Cihan Harbi sonunda sulh muahedesinin imzası için Osmanlı hükümeti tarafından Versay'a gönderilen Sadrazam Tevfik Paşa'ya Avukat Kıbrıslı Remzi, Kıbrıslı Nihad Sırrı ve ben, Kıbrıs'a dair müşterek olarak hazırladığımız bir muhtırayı vermiştik...Kıbrıs'ın bu muhtıradaki okunan kayıtlara göre mukadderatının tesbitini Birinci Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili bulunduğum sırada Lozan'a gitmekte olan o vakitki Dışişleri Bakanı İsmet İnönü'ne bir izahname vermiştim. Maalesef orada hiçbir takipte bulunulmamıştır. Büyük Millet Meclisi tarafından Londra'ya gönderilen Bekir Sami Bey heyeti arasında ben de bulunuyordum. Brindizi'ye varır varmaz, o vakit hayatta olan Hakim İzzet Bey'e bir telgraf çekmiş ve Kıbrıs Türklerinin ne zeminde talepleri olduğunun Londra'da bulunacak Türk heyetine acele bildirilmesini istemiştim. Maalesef Kıbrıs'tan hiçbir talepte bulunulmamıştı. Kafkas hududundaki Kars, Ardahan vilayetleri iade olunduğu zaman, Kıbrıs'ın Türkiye'ye geri verilmesi muahede iktizasından idi. Bu vilayetlerin Milli Hükümet zamanında Türkiye'ye iadesine o vakit komünistlerin reisi Lenin tarafından muvaffakat edildiği halde İngilizler bilakis buna muallal olan muahede hükmünü yıkarak, Kıbrıs adasını ilhak etmişlerdi." (A.An, agy, s.71-72)

TC YENİDEN TARAF YAPILDI

Türkiye'nin Kıbrıs sorununa yeniden resmen taraf yapılması, 29 Ağustos 1955'de toplanan Londra Konferansı'na katılması ile oldu. Türkiye kamuoyu, o vakte kadar Kıbrıs'ta statükonun korunmasını savunmuş, statükonun değişmesi halinde ise adanın Türkiye'ye iadesi gerektiğini öne sürmüştü. 1950'lerden sonra Kıbrıslı Rumlar tarafından yoğunlaştırılan adanın Yunanistan'a bağlanması (Enosis) talepleri ardından, 1954'de Yunanistan Kıbrıs sorununu BM'ye götürmüş, 1 Nisan 1955'de de Kıbrıslı Rumların EOKA örgütü, İngiliz sömürge yönetimine karşı tedhiş hareketlerine başlamıştı. Bu sömürge aleyhtarı hareketi amacından saptırma için "böl-yönet" politikasını ustaca uygulayan İngilizler, Rumların isteklerine karşı denge unsuru olarak Kıbrıslı Türkleri kışkırtmaya başlamıştı. Çeşitli provokasyon olayları ile başlatılan Türk-Rum çarpışmaları üzerine, İngiltere Dışişleri Bakanı Antony Eden, 1923 yılında Kıbrıs üzerindeki tüm haklarından vazgeçen Türkiye'yi "Kıbrıs da dahil olmak üzere Doğu Akdeniz'i ilgilendiren siyasi ve savunma sorunlarını görüşmek üzere" Londra'ya çağırdı. Hiç bir sonuç alınamadan dağılacak olan bu konferansın amacı, Türkiye'yi Kıbrıs sorununa taraf yapmaktı. (Mehmet Yüksel, Kıbrıs'ta faşist baskılar ve faşist örgütlenmeler, İlke dergisi, İstanbul, Sayı:11, Kasım 1974)

Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı'na olan yakınlığı bilinen ve zamanın Kıbrıs Türk Cemaat Meclisi'ne Rauf Denктаş tarafından Sosyal İşler Dairesi Müdürü olarak atanan Türkiye gazeteci Ömer Sami Coşar, 22 Mart 1964 tarihinden itibaren Milliyet gazetesinde yayımlamaya başladığı "İfşa Ediyorum" başlıklı yazı dizisinin 7. sinde şunları yazmıştı:

"CHP'nin son Dışişleri Bakanı Necmeddin Sadak'ın 23 Ocak 1950 tarihinde, gençlerin Kıbrıs için miting yapmaları üzerine verdiği demeçte "Kıbrıs Meselesi diye bir mesele yoktur. İngiltere'nin Kıbrıs'ı başka bir devlete terketmeyeceğine dair kanaatimiz tamdır. Gençlerimiz beyhude heyecana kapılıp yoruluyorlar" diyerek iktidardan çekilmiş, DP iktidarının ilk Dışişleri Bakanı Fuad Köprülü de 20 Haziran 1950'de "Kıbrıs Meselesi diye bir mesele yoktur" demiştir. 1952'de, her zaman Türkiye'nin tavizleri ile beslenen bir "Türk-Yunan dostluğu" geliyordu...O günlerde Yunanistan adayı ilhaktan bahsederken, Kıbrıs Türkü daha ne müftüsünü tayin hakkını, ne de Evkaf mallarını kendi cemaat mesullerinin idare etmeleri salahiyetini İngiliz Sömürge İdaresinden koparabilmişti. Yunanistan'da Dışişleri Bakanlığında en kalabalık daire, "Yunanistan dışı Yunanlılar"la münasebetleri yürüten, tanzim eden daire iken, Türkiye Dışişleri Bakanlığında Kıbrıs Türkleri ile ilgili bir dosya dahi bulunmuyordu. Böyle başlamıştık Kıbrıs işine...14 yıl geçti aradan...14 yıl

Dışişleri bakanlığı, gelip giden Bakanları, Kıbrıs meselesinde istediğimiz nedir; buna nasıl varılır, kaç yılda varılır, hangi tedbirlerle bu hedefe yaklaşılr? Tesbit edememişlerdi...Ne yapsın vazifeli kurmay subay? Gazeteleri, Kıbrıs konusunda makaleler bulunan dergileri araştırmaya koyulmuştu. Denizli Lisesi tarih öğretmeni İsmet Konur'un "Kıbrıs Türkleri" adlı kitabını bulduğunda ne kadar sevinmişti. 1938 baskılı bir kitapta bu! Yunanlılarla Kıbrıs meselesini, karşı karşıya gelip, ilk defa incelemeye girişirken, elimizdeki rapor işte bu şartlar altında hazırlanmıştı. Kıbrıs'ın hazin macerası işte böyle başlıyordu..."

"KIBRIS'I İSTİRDAT(GERİ ALMA) PROJESİ"

Kıbrıslı Türk yazarlardan Fuat Veziroğlu, bugün "Özel Harp Dairesi" diye bilinen kuruluşun "1950'lerde "Seferberlik Tetkik Kurulu (STK) adıyla bilindiğini yazmakta ve şöyle demektedir:

"STK'nın sağladığı olanaklardı ki, Kıbrıs Türkü direndi ve 20 Temmuz 1974'e ulaştık. 20 Temmuz ise 21 Aralık (1963)'in ürünüdür... Sonradan adını değiştiren STK'ye Kıbrıs Türk halkı her zaman en onurlu yeri verecektir. Keşke daha fazlasını yazabilseydim" (Kıbrıs gazetesi, 27 Kasım 1990)

Kıbrıslı Rumların İngiliz sömürge yönetimine karşı 1 Nisan 1955'de kurdukları EOKA adlı örgütün tedhiş eylemlerinden Kıbrıslı Türkleri korumak amacıyla, Kıbrıslı Türkler tarafından 15 Kasım 1957'de kurulan "Türk Mukavemet Teşkilatı" (TMT), kısa bir süre sonra Türkiye subayların denetimine geçmişti. Türkiye'deki "Özel Harp Dairesi"nin yetkililerinden emekli albay İsmail Tansu, bir söyleşisinde şunları anlatmaktadır:

"1957 Aralık ayının son haftasında bir gün, Dairemizin Başkanı Emekli General Daniş Karabelen, Genel Kurmay Başkanlığı'na çağrılıyor ve 2. Başkan Orgeneral Salih Coşkun tarafından kabul ediliyor ve Karabelen'e şunları söylüyor: "Hükümetten bir soru yöneltildi; Kıbrıs'ta EOKA'ya karşı silahlı bir örgütü biz de kurabilir miyiz, diyorlar. Dairenizin fonksiyonu malum, ancak ben, sizinle görüşmeden cevaplamak istemedim."...Karabelen Paşa Genelkurmay'dan döner dönmez beni yanına çağırır...Karabelen Paşa'nın Orgeneral Salih Coşkun Paşa'ya Dairemizin bu göreve hazır olduğunu bildirmesinden sonra, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu'ya gerekli bilgi veriliyor ve hazır olduğumuz bildiriliyordu...Harekete geçmek için beş ay heyecanla ve sabırsızlıkla beklemiştik...Bekleme sürecinde zamanı boşa geçirmemişim. Konu ile ilgili plan ve projeyi ben hazırlamış, KİP adını da "KİP" olarak kodlamıştım: KIBRIS'I İSTİRDAT(Geri alma) PROJESİ.

Kim ne derse desin, bu da bizim idealimizdi. Yunanlılar ve Rumlar, açık açık "ENOSİS" naralarını atarken biz, "YA TAKSİM YA ÖLÜM" sloganları ile adanın yarısını feda mı edecektik? Adayı yetmiş bin Türk evladının kanı pahasına aldıktan sonra, dört yüz yıl boyunca orayı bir Türk vatani yapamamış mıydık?

Bu projeyi, TMT'yi kurma talimatının verilmesinden sonra, Orgeneral Salih Coşkun'un yerine Genel Kurmay 2. Başkanlığına getirilen Orgeneral Cevdet Sunay'a sunmuş ve onayını almıştım." (Kıbrıs Mektubu, Kıbrıs Türk Kültür Derneği Genel Merkez yayını, Ankara, Temmuz 1996)

TC GENEL KURMAY'NDA HAZIRLANAN TAKSİM PLANI

1950'li yıllarda Türk Hava Kuvvetlerinde İngilizce Başmütercimi olarak çalışan Kıbrıslı Halil Fikret Alasya da, zamanın Dışişleri Bakanı Fuad Köprülü'yü Kıbrıs Türk Kültür heyeti olarak ziyaret ettikleri zaman, onun "Kıbrıs meselesi diye bir mesele yoktur" şeklinde konuştuğunu ve "Ne demek istiyorsunuz. Sedat Simavi'ye uyup palaya mı sarılalım yani?" dediğini anlatmaktadır.

Zamanın Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın basında çıkan Kıbrıs'la ilgili haberler üzerine Kıbrıs dosyasını istediğinde, ne Dışişlerinde, ne de Genel Kurmay'da böyle bir dosya bulunmadığını ve kendisinin bulabildiği yayınları alarak, Genel Kurmaya taşındığını ve orada Genel Kurmay Hareket Daiesinde görevli Kurmay Binbaşı Muzaffer Akın ile

(devamı 14'de)

GAL-MART, AMERİKASEVER DEV TİCARET ŞİRKETİ

Gal-Mart İngilterenin "büyük" süpermarket zincirlerinden biri olan ASDA'yı Haziran ayında satın aldı. Yanılmıyorsam £5 milyar (\$ 7.5 milyar) civarında bir fiyata. Bu fiyat, ASDA'nın 1992 hisse seneti fiyatının 10 mislini temsil ediyor. Belliki ASDA'nın sahipleri iyi bir iş becerdiler. İyi kar ettiler. İşçilere gelince: gelin onun için şu Gal-Mart'ın neyin nesi olduğunu öğrenelim.

Observer'ın Amerikalı yazarlarından Gregory Palast'ın 20 Haziran 1999 tarihli yazısından okuyalım.

Gal-Mart'ın kurucusunun ölümünden iki ay sonra yapılan son hissekarlar toplantısında ve kurucularının arzusu üzerine tüm hissedarlar "Allah Amerikayı Korusun"

GERÇEK

Selim Kurtuluş

DEVLET EŞKİYALIGI SÜRÜYOR

Dikmen sakini Uğurşan ailesini askeri operasyonla sokağa atan güçler medyada "hukuk devleti" nutukları atıyorlar. 1963 göçmeni olan ve yıllar önce kendisine tahsis edilen Rum evinden gerekçe ne olursa olsun operasyonla atılması kabul edilemez. Askeri güçlerin "bu ev askeri lojmandır" demesi ve bunu operasyon ve şiddet için kullanması aklın alacağı şey değildir. Ama oluyor. Ailenin çocukları av tüfekleriyle devletin güçlerine direniyor. Bu direniş ülkede şaşkınlık yaratıyor. Ama halkın büyük çoğunluğu da duygularına tercüman olunduğu düşüncesi ile mutlu oluyor.

Bir başka vaka ise 22 yıl önce Güney Kıbrıs'ta bıraktığı mallarına karşılık Lefke yöresinde narenciye bahçesi alan bir yurttaşın hala daha bahçesine giremeyeşidir. 22 yıldır elinde koçanı çalmadık kapı bırakmayan vatandaş hala daha sürünüyor. İşin aslı bahçeyi 22 yıldır işgal eden güçler devletin içinde yuvalanmış güçlerdir. Başsavcı Akın Sait'in akrabası olduğu söylenen işgalci kişi mal sahibi vatandaşın bahçesine sokmamaktadır. Vatandaşın elindeki tapusunu ve meclis kararını tanımayan bu güçler polisi de yanlarına alarak işgali sürdürüyorlar. Polis güçleri mal sahibi vatandaşa "bahçeye gidersen tutuklarız" diyebilmektedir.

Girne bölgesinde askerin işgal ettiği toprağını isteyen Yaşar Balcı'nın durumu da farksız.

Ülkemizde hukukun ayaklar altına alındığı, zorbalığın ve keyfiliğin hüküm sürdüğü bir dönemden geçmekteyiz. Peki bu güçler bu pervasızlığı kimden alıyorlar?

Seçilmişlerin nasıl seçildiği ortada, TC Başbakanı Ecevit'in açıklamaları ortada, Denktaş'ın sabah-akşam şükranları ortada, askeri güçlerin "sıkıyönetim komutanlığı" uygulamaları ortada. O zaman halk güçleri ağlaşmayı bırakıp Bağımsızlık ve demokrasi kavgasına başlamalıdır. Bu konuda tüm demokrat güçler mücadeleden söz etmektedirler. Fakat birlikte hareket etmemenin koşullarını yaratmak için de her şeyi yapmaktadırlar. Birliği bozmanın en kolay yolu peşin peşin ayrılıkları koymaktır. Hele bizim gibi ülkede halk muhalefetini kırmak için akla hayale gelmedik yöntemler geliştiren egemenlere karşı birlik tarihi zorunluluktur. Oysa dağınıklığın sürmesi için birçok yapı bilerek veya bilmeyerek rol üstlenmiştir. Herkes bir diğerini provake etmekle meşgul.

İşin aslı ülke koşullarının da öğrettiği gibi birlik için birleşilen noktalar öne çıkmalıdır. Bu da ülkenin bağımsızlığı ve demokrasi kavgasıdır. Bunlar başarılmadan lafazanlık yapmak boşunadır. Bu iki temel noktayı kabul eder gözükendenlerin birbirleriyle "düşman kardeşleri" oynayıp yıpratma kampanyaları yürütmeleri neye hizmet eder? Avrupa gazetesi çevresi ve CTP- YBH çevresi bu noktayı iyi değerlendirmek zorundadırlar.

Peki ayrılıklar gizlensin mi? Kesinlikle hayır. Hareket içinde, mücadele içinde bunlar tartışılmalı. İşbirliği ve ittifakın önünü daha da berraklaştırmak için.

Varılan nokta bize herkesin aklını başına alamsının gerekliliğini dayatıyor. "Kendi davası için dövüşmeyenler, düşmanın davası için dövüşürler."

dua/şarkısıyla başlamışlar toplantılarına. Çok Amerikancı bir şirketmiş Gal-Mart. Milliyetçi adamlarmış yani yani. Ne yani, sadece Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'ta (ve Güney Kıbrıs'ta) mı bulunacaktı milliyetçi adamlar. Bunlar da Amerikanın milliyetçi adamları işte. O kadar çok milliyetçiymiş ki bunlar, tıpkı bizim milliyetçi/müslümanlarımız gibi milli (vede dini bütün) olmayan mallardan satmadıklarını yüksek sesle haykırırlarmış. Ondan sonrada, bir akillinin teki çıkmış her Gal-Mart süpermarketinde satılan 105 000 tür malı araştırmış. Ne bulsa beyenirsiniz. Malların sadece %17'si Amerikan. Diğerleri nereden geliyor? Dışarıdan, ama nasıl yerlerden? Bizimki gibi ülkelerden. Bunlar arasında yazarımız üç örneğe değiniyor. Birincisi Çin. Çin'den gelen mallar çok ucuza alınıyor, çünkü hapisanelerde beşerim alettiriliyor. İkincisi Guatemala: oradan gelen mallarda çok ucuz: 13 yaşındaki çocuklar saati 18 penny'ye çalıştırılıyor çünkü. Amabana sorarsanız çok pahalı bu ücret, çünkü üçüncüsü Bangladeş: burada ücret saati 12 penny, bu işçilerin yardım cısı işçilerin ücreti ise saati 5 penny. Ve tabii ki haftalık mesai zamanında 80 saat.

Tüm bunlarda Amerikan kanunlarına ters düşen işler. Köle işgücü kullanmak, çocuk işgücü kullanmak, uzun zaman köle gibi çalıştırmak Amerikan kanunlarına ters. Sadece Amerika'da değil. Amerika'da satılan mallarında böylesi insanlık dışı şartlarda üretim esi yasak. M iş m iş m iş. Neden okat, ne insan sever bir ülke bu ülke, bu yüce Amerika'ya. Her de bilirsiniz Bayan Clinton, işte bu yüce insanlık sever Amerikanın "first Lady" si geçenlerde Kosovaya gitti iş, o barbar Sırp'lardan o kötü adam M ilasović'ten insanca duygularla kurtardığı Kosovalı çocukları görünce, kocası ve Amerika başkanı bir diğer demokrat ve insan sever olan Cumhurbaşkanı Clinton ile ağlamaklım uslandı. O lan bitenin ne olduğunu bilmem esen beni bile ağlatacağı keztalar. Ama her şeyi bilmek imkansız. Kosovada olanın insan severlik değil emperyalist barbarlık olduğunu biliyorduk da Bayan Clinton'un Gal-Mart'ın esklavukatı, şimdiki direktörlerinden biri olduğunu biliyorduk. İşte bu nedenle Gregory Palast Bayan Clinton'a haber göndermiş iş, Gal-Mart'ın yediği haltılar hakkında görüşünü almak için. Bekle alırsın haberim isali.

DÜNYA ÇAPINDA TEFECİLER

Geri ülkelerin dünyanın büyük güçlerine olan borçları son dönemde çok tartışılıyor. Bazı pop şarkıcıları ve hristiyan papazları bile bu borç konusunda "bu kadarda olmaz yani" diyecek pozisyona geldi. Niye bu sıralarda bu pozisyonlara geldiler dersiniz, benim acizane görüşüm bu borçlar üzerinden tefecilik biraz fazla aşırı uca kaydı. Pek çok ülke yaşayamaz durumda, dolayısıyla da mal alamaz durumda, dolayısıyla da dünya ticaretini geliştirmek için bu borçların birazcık silinmesi lazım.

Mesela Guyana denilen ülkenin yıllık milli hasılasının %40'ı sadece borçlarının faizini ödemek için kullanılıyor.

Hani tefeci vardır. Adamı bonçlandırır. Borcunu ödeyemeyince adamın çocuğunu adamdan satın alır-ve adam dahala boçlu çıkar. Guyana ve pek çok ülke iste tamına bu pozisyonda. Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'ın gidişatı da o yönde.

Bu tefeciliğin geçmişi eskidir. Roma imparatorluğu döneminde Roma'yı tefeciler yönetiyordu. Köle sahibi olmaları yanında köle olmayan vatandaşlarını da borçlandırıp topraklarına ve çocuklarına el koyuyordu, yani onları da köleleştiriyordu. Gel zaman git zaman etrafta vatandaş kalmadı. Orduları güçlü tutacak, Romayı koruyacak adam kalmadı ve Roma battı.

Şimdilerde bu tefecilik Dünya çapında tüm dünya ülkelerine karşı büyük emperyalist güçlerin bazen ittifak halinde, bazen çatışarak yürüttükleri bir faaliyet. Batmalarına yol açacaktır. Bu borç silmelerde şimdiki şekilleriyle Romadan çıkardıkları derslerin bir sonucudur. Batmamak için borç silme oyunu oynuyorlar. Borç silinirken en çok kimin haznesinden borç silinecek onun dövüşünü yapıyorlar. Yoksa silmeyi tartıştıkları borç tutarı £50 milyar civarında, halbuki daha geçenlerde bir finans şirketi battı ve onun £200 milyarlık borcunu sildiler, kapattılar. Sorun öyle çok lafını ettikleri gibi miktar sorunu değil. Sorun güçsüzlerin hoşafını çıkarma ve kanlarını son damlasına kadar emme sorunudur.

da hala bekliyormuş. Bu G. Palast'da başka bir alem. Kadın senin sorularını cevaplasın yoksa Kosova veya bir başka yerde ne kadar çocuk ve insan sever olduğunu dünya aleme ispatlasın?

Birde Gal-Mart'ın Amerika'daki işçilerinin durumları var. Eh, bir koyu Amerikancı şu allahın belası Çin, Guatemala ve Bangladeş'teki şu Allahın belası Amerikan olmayan tipleri (ki Bangladeş'tekiler Hristiyan bile değil, Müslümün) ucuza çalıştırıp, tüm insanlık haklarını çiğneyerek çalıştırıp vatandaşı Amerikalılara ucuz mal yedirip giydiriyoorsa bunda ne var yanı? Gayet milliyetçi bir iş bu. Önemli olan millettir nede olsa, onlara ne Amerikan olmayanlardan, mesela Türklerden, müslümanlardan, Çinlilerden vb. Bulmuş buralarda beş kuruşa vatan satmaya hazır hayvanlar, yaptırıyor onlara işini. Nede vatansever bir tavır? İyi ama orada bile problem var. Ücretler, Amerikadaki ücretler bizim İngilteredeki asgari ücretten düşük. £3.59, yerli Amerikalıların olduğu yerlerde daha da düşük £3.03. Sendika mı? Yasak. 2450 süpermarkette 780 000 işçi var ve birtek sendika ve bir tek sendikal işçi yok. Sendikanın lafını eden, işçi haklarının lafını eden işten atılıp "siyah listeye" alınıyor. Hani Türkiye'de de vardır ya. "Baş belaları" kara listeye yazılır, şu işçi hakkı diyen tipler ve ondan sonra iş bulursan helal olsun. Hiç değilse bizde bu işler kanununa uygundur, yani polis ve asker tutar listeyi. Onlara sorulur adam baş belası mı değil mi diye. Onlar der he ya baş belası bu adam/kadın, devrimcidir, sendikacıdır, işçi hakkı, kadın hakkı, köylü hakkı, Kürt hakkı gibisinden laflar eder. İşe almayın der. Der der. Kanun bu. Patron da işe almaz. Kanuna uyar. Milliyetçi ve de müslüman adamlardır ne de olsa. Hukuk devleti bu ne de olsa. İyi ama Gal-Mart'ın yaptığı kanun dışı bir iş. Sendikacı diye kişileri Kara liste yapıp kara listeye almak kanunen yasak. Sendikal haklar için çabılıyor diye insanları işten atmakta kanunen yasak. İyi ama adamlar çok vatan sever, vatandaşını sever, bizim Türkleri solluyorlar. (Pardon sağlıyorlar demek istemişim)

Bu işçilerin kısa dönem li, mukavelesiz çalışması, saati belli olmayan zamanlarda çalışması, tüm bu yöntemlerinde yaratıcılarından iş W aH art. Tüm işçilerinin 1/3 ü bu şekilde çalışmaktaym iş. Bizim milliyetçi patronlar zaten oldum olası Amerika'daki kendileri gibi milliyetçi patronlardan öğrenir ve uygulamalar işçi düşmanı yöntemlerini. İşte son dönemde Türkiye ve Kıbrıs'a getirilmekte olan yöntemlerde bunlardan çalışm a. İyian a nede olsam allahın ucuza üretim esi lazım. Yoksa W aH art satın alm az m allan ha. A slan milliyetçi ve de m üslüman patronların z bizim .

Kimi kandırıyorsunuz siz?

**İNGİLTERE'DE "BELEDİYE EVLERİNİ
KORUYALIM" KAMPANYASININ YILLIK
OLAĞAN KURULU YAPILDI:**

CTP-AKEL NEREDE?

Belediyeler ve belediyelerdeki tüm burjuva partilerin burjuva/emperyalist yalakçı, işçi düşmanı encümen azaları işçilere saldırılarını sürdürmektedirler. Bu saldırıların bir alanı Belediye evlerinin özelleştirilmesidir.

Daha geçenlerde CTP, AKEL vb. diğer partilerin Londra'daki uzantıları işçilere bu saldırıları örgütleyen (İngiltere'deki) İşçi Partisi'nde aktif çalışma çağırısı yaptılar.

Tevekkeli değil işçilerin bu saldırılara karşı verdikleri hiçbir mücadelede görünmüyorlar. 1 Mayıs'ta yoklar, sendikal hakları koruma kampanyasında yoklar, grevleri destekleme komitesinde yoklar, belediye evlerini koruma kampanyasında yoklar. Ya nedrede varlar?. UBP ve "Sir"lerden biriyle yenilen yemek masasında varlar.

Ne diyelim. Aynılar aynı yere diyelim. Siz İşçi Partisine üye olun, UBPliler ve diğerleri Muhafazakar Partiye veya Liberal Partiye üye olsun. KSG-LB tüm Kıbrıslı işçileri bu partileri destekleme değil yıkmaya amaçlı, bu partileri emperyalist partiler, Kıbrıs sorunun üreticisi ve sürdürücüsü partiler olarak teşhir etmeye devam edecek ve Britanya'nın işçi ve devrimcileriyle birlikte Kıbrıs'ın gerçek dostlarının, Britanyalı işçilerin partisini oluşturmaya katkıda bulunacaktır.

İngiltere'deki Kıbrıslı işçi "arkadaş yerini bil, çünkü sende bir işçisin".

Manevi baskı, para cezası, hapislik (10. sayfadan devam)

yarım kaldı. Devlet, Güney'e geçmemize izin vermedi. Rum doktorla randevum vardı. Gitmek zorundaydım. Lefkoşa'daki Genel Hastane'ye, arkadaşım Nafi'nin Yargıç olan Rum arkadaşı ile gittik. Bir buçuk yıldır devam eden tedaviyi yarım bırakamazdım."...Sanık Nafi Tekin ise şöyle dedi: "Biz, Güney Kıbrıs'a, anılarımızı tazelemeye, yemeye-içmeye, gezmeye gitmedik. Bir insanlık görevini yerine getirmek için gittik. Hiç bir şekilde ulusal güvenliğimize zarar getirici tutum içine girmedik. Bu açıdan vicdanımız rahattır. Hayatımı kurtarmak uğruna böyle bir suç işlediğimiz çocuk, şu anda iyidir. Londra'da kendisine ilik nakli yapıldı ve kurtuldu. Her şey için özür dileriz...Yargıç Mehmet Türker'in kararı: "Duygusal hareket edilmesine rağmen, bu tür suçlar için caydırıcı ve ibret verici cezalar verilmesi şarttır. Sonuç olarak, sabıkasız kişiler olduklarını da dikkate alarak, sanıkların her birine iki yüz ellışer milyon lira para cezası takdir ederiz. Para cezası derhal ödenecektir." (Kıbrıs, 6.3.1999)

POLİS, UYARI BROŞÜRÜ HAZIRLADI

"KKTC Polis Genel Müdürlüğü, gezi amacıyla Pile'ye giden KKTC vatandaşlarının, Rumlara ve İngiliz üslerine ait topraklara geçmemeleri için bir uyarı broşürü hazırladı. Beyarmudu'ndan Pile'ye geçiş esnasında dağıtılan broşürlerde, Pile'ye geçiş izni kapsamında bulunan alanlar ve bu sınırların dışına çıkıldığı takdirde oluşabilecek tehlikeler konusunda uyarılar bulunuyor." (Kıbrıs, 20.3.1999)

İKİ TOPLUMLU ETKİNLİKTE TANIŞMIŞLAR

"Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'ndan gerekli izni almadan Güney Kıbrıs'a giden emekli mücahit komutanı ve Göçmenköy eski muhtarı Şevket Rado ile arkadaşı Osman Müezzınler hapis cezasına mahkum edildi.

Olay 1 Kasım 1998 tarihinde meydana geldi...Pile'de Rum dostları ile buluşan Şevket Rado ile Osman Müezzınler, onlara ait Rum plakalı araçla, KKTC toprakları dışında kalan Oraklıni köyüne gitti. Bu gidiş, Pile'deki görevlilerce tespit edildi. Aynı gün saat 21.30'da geri döndüler...Sabıkasız olan ve üç gün tutuklu kalan sanıklarla ilgili Askeri Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını Yargıç Mehmet Türker verdi ve sanıkları mahkum ederken, özetle şunları söyledi: "Son zamanlarda, huzurumuza gelen davalardan görülen odur ki, bu tür suçlarda büyük artış vardır. Bugün dinleyeceğimiz davaların üçü de izinsiz Rum kesimine geçmedir. Bunu önlemenin çaresi, ibret verici, caydırıcı cezalar vermedir. İstisnalar dışında, bu cezalar hapislik olmalıdır.

Sanıkların tutumu anlaşılır gibi değildir. (Ledra Palace Otel'de, Birleşmiş Milletler'in düzenlediği, iki topluma yönelik) Bir etkinlikte tanıştıkları Rumlarla buluşmak, yiyip-içmek için, izin almadan, pervasızca hareket ederek, çekinmeden Rum kesimine gittiler. Bunlar, uygun kabul edemeyeceğimiz davranışlardır. Böylesine bir tutum içine girenlere verilecek en uygun ceza hapisliktir. Sonuç olarak sanıklar, birer ay hapse mahkum edilirler. Ceza oybirliği ile verilmiştir." (Kıbrıs, 10.4.1999)

AKRABALARINI GÖRMEK İSTEMİŞ

"Bir cinayete kurban giden ağabeyinin karısı ve kızı ile görüşmek için izinsiz olarak Güney Kıbrıs'a giden Betül Aktunç, hapis cezasına mahkum edildi...Olay, 3 Kasım 1998 tarihinde meydana geldi...Pile'de, bir süre önce öldürülen ağabeyi Ertuğrul Aktunç'un Rum karısı Lefki Dimitriu ve kızı Maris ile buluşan sanık, GKK'ndan izin almadan Rum plakalı bir araçla Larnaka'ya hareket etti. Durum ilgililere bildirildi...Askeri Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını Kıdemli Yargıç Mehmet Türker verdi ve sanığı mahkum ederken, özetle şunları söyledi. "İşlenen suçun ciddi olduğu ortadadır. On yıla kadar hapisliği vardır.

Ceza takdir ederken, suçun işleniş tarzına, niteliğine ve yaygın olup olmadığına bakmak gerekir. Huzurumuzdaki davaları göz önüne aldığımızda, yaygın olduğu ortaya çıkar. Gerek sanığa, gerekse sanık gibi bu tür suç işleme eğiliminde olanlara caydırıcı ve ibret verici cezalar verilmelidir. Bu da, ancak hapislikle mümkün olabilir.

Sanık, geçmişte, yasal yollardan Rum bölgesine giderdi. Huzurumuzdaki olayda keyfi bir hareketle Pile'ye gitti ve Rum asıllı kişilerle buluşarak Güney'e geçti. Gerekçe ziyarette. Sanık, Pile'de buluştığı bu kişilerle, orada görüşebilirdi. Larnaka'ya gitmesi için uygun bir özürlü yoktur. Sonuç olarak sanık, bir ay hapis cezasına mahkum edilir. ceza, oybirliği ile verilmiştir." (Kıbrıs, 19.5.1999)

KADIN ÖRGÜTÜ TEMSİLCİLERİ 4 SAAT BEKLETİLDİ

"(KKTC Meclisi'nde) gündem dışı 5. konuşma için kürsüye çıkan Ferdi Sabit Soyer (CTP), iki toplumlu ilişkilere değinirken, Pile'ye yaptıkları bir gezi sırasında bazı kadın örgütü temsilcilerinin polis tarafından "taciz noktasında muameleye tabi tutulmalarının" utanç verici olduğunu söyledi... Soyer, burada bayanların çantalarının, eşyalarının arandığını ve 4 saat kaldırımda bekletildiklerini belirterek, bu durumu protesto etti." (Kıbrıs, 29.5.1999)

"PİLE'DE POLİS TACİZİ SÜRÜYOR"

"KKTC polisinin, iki toplumlu toplantılara katılan Kıbrıslı Türklere yönelik tacizi devam ediyor. Geçtiğimiz hafta sonu iki toplumlu tek yayın organı olma özelliğini taşıyan HADE dergisinin ve Yurttaşlar Grubu'nun toplantısına katılmak üzere Pile'ye geçen Kıbrıslı Türk aydınlar, Pile dönüşünde polis tacizine uğradı.

Toplantı dönüşü iki saat süreyle sorgulanan, yoklanan ve cüzdanlarına kadar karıştırılan aydınlar, polis tacizini protesto ederken, KKTC Dışişleri ve Savunma Bakanı Tahsin Ertuğruloğlu'nun da, "kendisi iki toplumlu temaslara karşı" diye, polis tacizini teşvik ettiği belirlendi." (Yeni Düzen, 31.5.1999)

LARNAKA'YI DA GÖRMEK İSTEYİNCE

"Futbol maçı izlemek için izin alıp Pile'ye giden Özgür Vehit, Enver Borucu, Enver Karakaya ve Ahmet Berkay, Pile'den sonra Güney Kıbrıs Rum Yönetimi topraklarına geçince yakayı ele verdi ve para cezası ödemeye mahkum edildi...Olay 16 Ocak 1999 tarihinde meydana geldi. Bu tarihte oynanan Pile-Yeni Boğaziçi futbol maçı için Beyarmudu Kara Çıkış Kapısı'ndan izin alan sanıklar, Pile'ye DU 341 plaka numaralı araba ile geçti. Bir süre Pile'de dolaşan dört kafadar, daha sonra sınırı geçerek Larnaka'ya hareket etti. Birkaç kilometre Rum topraklarında gittikten sonra, Rum polisi sanıkları tutukladı ve arabalarına el koydu. Sorgulanan sanıklardan Enver Borucu, Enver Karakaya ve Ahmet Berkay, KKTC'ye verilerek üzere Birleşmiş Milletler'e teslim edilirken, sürücü Özgür Vehit ile arabası alıkondu. Ertesi gün Larnaka Kaza Mahkemesi huzuruna çıkarılan Özgür'e, sürüş ehliyetsiz ve Rum plakasız araç kullanmaktan yüz Kıbrıs Lirası para cezası verdiler. Cezayı ödeyen Özgür, BM vasıtasıyla geri gönderildi...

Askeri Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını Kıdemli Yargıç Mehmet Türker verdi ve işledikleri suçlu kabul eden sanıkları mahkum ederken, özetle şunları söyledi:

"Cezayı saptarken, olguları ve delilleri, suçun niteliğini göz önünde bulundurduk. Sanıklar bu suçlu Rum yönetimine ait bir yola girerek işlediler. Kötü niyetleri olduğu veya ulusal güvenliğe aykırı davranışta bulundukları hususunda olgu yoktur. Hepsisi de iyi aile çocukları ve üniversite öğrencisidir. Sabıkasızdırlar. Sonuç olarak, sanıkların her biri yirmi beşer milyon lira para cezası ödemeye mahkum edilirler. Para cezası derhal ödenecektir." (Kıbrıs, 5.6.1999)

"AKLINA ESEN RUM KESİMİNE GİDİYOR"

Birinci derece askeri yasak bölgeden geçerek Rum kesimine gezmeye giden çift uyruklu İsmet Düdercan, hapis cezasına mahkum edildi.

Olay 30 Haziran 1998 tarihinde Güvercinlik'te meydana geldi. 29 Haziran 1998'de, Yeni İskele'de Ahmet Acar'la buluşan İsmet Düdercan, bir süre sohbet ettikten sonra, Acar'ın teklifi üzerine, gezmek için Gazimağusa'ya gitti. Orada bir süre içki içen iki kafadar, konuşurken konuyu Rum kesimine getirdiler. Ahmet Acar, sanığa "Rum tarafı çok güzeldir, görsen bayılırsın. İstersen gidelim" dedi. Sanık bu teklifi kabul etti. Taksit kiralayıp Güvercinlik'e, futbol sahasının yanına gittiler. Burada bir saat kadar bekleyen Acar ile Düdercan, saat 01.00'de, GKK'na bağlı Altıncı Piyade Taburu, İkinci Piyade Bölüğü sorumluluk alanındaki sınır taşları arasından, gizlice, önce İngiliz Üsler Bölgesi'ne, sonra Rum kesimine geçti. Aynı gecenin sabahında, saat 07.00'de, iki kafadarı dolaşırken gören Rum polisi, davranış ve hareketlerinden şüphelendi ve kısa bir sorgulamadan sonra onları tutukladı. KKTC vatandaşı olan Ahmet Acar, başka suçları da göz önüne alınarak on ay hapse mahkum edilirken, Rum Yönetimi'ne göre "yasal olmayan Girne Limanı'ndan Kıbrıs'a giriş yapan" sanık İsmet Düdercan'a üç ay hapis cezası verildi.

Rum mahkemesinin verdiği hapis cezasını çektikten sonra sınır dışı edilen İsmet Düdercan, Yunanistan üzerinden İstanbul'a gönderildi. İstanbul'dan Mersin'e geçen sanık, 10 kasım 1998'de, gemi ile Gazimağusa'ya

ANKA KUŞU
A.SAVAŞ

AÇIK MEKTUP

Avrupa gazetesi ve CTP yöneticilerine;

Değerli dostlar,

Ülkemizin içinde bulunduğu durumu, koşulların vehametini burada anlatmama gerek yok, yaşananlar hepimizin malumudur...

Ülkemiz 25 yıldır ikiye bölünmüş, halkımız ve çalışan kesim suni parçalanmışlığa tabi tutulmuş, kendine olan güveni yokedilmeye çalışılmıştır.

Yaratılan "hukuk" kendini gizleyemez bir konuma hızla ilerlemekte; toplumsal varlığımıza konan ipotek kişisel haklarımıza açık ve pervasız tecavüz noktasına varmaktadır.

Söz ve ifade özgürlüğümüz üzerindeki baskı ve sindirme politikaları rasgele gündeme gelmemiştir; amacı belli, yöntemleri belli ve eğer birlikte karşı durmaz, "sen - ben" yaklaşımından uzaklaşıp "BİZ" demeye ve "BİZ" gibi davranmaya başlamazsak tarih bunun hesabını bizlerden mutlaka soracaktır.

Bu anlayışla; Avrupa ve CTP yöneticilerini sürecin kendilerine yüklediği sorumlulukların bilincinde hareket etmeye çağırma bir görev biliyoruz.

Bilinmelidir ki; halkımıza dayatılan adaletsizliğin, baskıların ve toplumsal aşağılanmanın, kısacası YOKOLMANIN önüne CTP'lisi, TKP'lisi, YBH'lisi, sendikası sendikası, Kıbrıslı Türkiyelisi tüm emekçiler; emeğinden başka kaybedecek bir şeyi kalmayanların birleşik bir cephesini oluşturmakla çıkabiliriz.

Zaman birlik zamanıdır.

Her şey Anti-emperyalist Birleşik Cephe İçin!

geldi ve aranan kişi olduğu için yakayı ele verdi. Karakolda gönüllü ifade veren sanık, mahkemeye sevk edildi. Ahmet Acar ise Rum kesiminde kaldı...

Askeri Ağır Ceza mahkemesi'nin kararını Kıdemli Yargıç Mehmet Türker verdi ve sanık İsmet Düdercan'ı mahkum ederken, özetle şunları söyledi: "Olayda büyük bir keyfilik var. Aklına esen Rum kesimine gidiyor, bu tür suçlar çok yaygınlaştı. Bunu önlemek için caydırıcı cezalar vermek gerekir.

Sanığın Rum kesiminde üç ay hapis yattığını, tutuklandığında üç gün, duruşma süresince de bir hafta tutuklu kaldığını göz önüne aldıktan sonra, sanığa kısa süreli bir hapislik cezası vermeyi uygun bulduk. Sanık bugünden başlayarak, iki ay hapis yatacaktır. Ceza oybirliği ile verilmiştir." (Kıbrıs, 12.6.1999)

"OLAY DIŞIŞLERİNİ DE AŞIYOR!"

"Meclis, (dün) iki toplumlu temaslara ve Meclis heyetlerinin yurt dışı ziyaretleri hakkında genel görüşme gerçekleştirdi...Dış temasın, bütün devletler için gerekli olduğuna değinen CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat, "Biz dünyaya küstük. İnsanlarımızın da temaslarda bulunması yasaklandı, ellerinden gelse yurtdışına çıkışı da yasaklayacak. Hükümet bunu da yaptı zaten. Bu geçmiş hükümet döneminde oldu, ama şimdi de devamını görüyoruz" şeklinde konuştu.

Bir parti başkanı ve milletvekili olan kendisinin yabancı bir resepsiyona gitmesinin, Dışişlerince yasaklandığını kaydeden Talat, "Gidersem ne olacak?" diye sordu ve yapılanların "insanları aşağılayıcı bir muamele" olduğunu kaydetti. Talat, Pile'ye gidenlerin engellenmeye çalışıldığını hatırlatarak, "O zaman Pile'yi de kapatın" dedi." (Yeni Düzen, 15.6.1999)

"Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mustafa Akıncı, askıya alma kararının 2 yıl önce alındığını, kararın altında imzası olan Serdar Denktaş'ın şimdi yasaklamanın yanlış olduğunu söylediğini anlatarak, TKP, CTP ve DP'nin yasaklamaya karşı olduğunu, UBP ile Cumhurbaşkanı'nın da ikna edilmesi gerektiğini söyledi...Bir parti başkanının resepsiyona gidememesinin savunulacak tarafı olmadığını, bu gibi olumsuzlukların giderilmesi için çatışma değil, ikna gerektiğini söyleyen Akıncı, yasaklama kararının iknaya değişebileceğini, olayın Dışişlerini de aştığını, konuşma ve iknaya olayların üzerine gidilmesi gerektiğini dile getirdi." (Kıbrıs, 15.6.1999)

Amacından saptırılan Kıbrıs müdahalesi ve Kıbrıs'ın taksiminin 25. Yıldönümü

A. CAN

-2-

25 YIL ÖNCEKİ BM KARARLARI NE DİYORDU?

BM Güvenlik Konseyi'nin 20 Temmuz 1974 günü aldığı 353 tarihli kararda, bütün devletler, Kıbrıs'ın egemenlik, bağımsızlık ve toprak bütünlüğüne saygı göstermeye çağrılıyor, bu ilkelere ters düşen ve Kıbrıs Cumhuriyeti'ne yapılan yabancı askeri müdahaleye derhal son verilmesi ve uluslararası anlaşmalara göre adada bulunanların dışındaki bütün yabancı askeri personelin Kıbrıs Cumhuriyeti'nden gecikme olmaksızın geri çekilmesi, bölgedeki barışın ve anayasal hükümetin gecikme olmaksızın yeniden kurulması için Yunanistan, Türkiye ve Birleşik Krallık'ın görüşmelere başlaması ve Genel Sekreteri bilgilendirmesi istenmekteydi.

BM Genel Kurulu'nda TC de dahil olmak üzere 117 üye devletin oybirliği ile aldığı 1 Kasım 1974 tarihli ve 3212 numaralı kararda da, aynı hususlar tekrarlanmakta ve bağılantısız bir ülke olan Kıbrıs Cumhuriyeti'ne karşı yapılmış olan bütün eylem ve müdahalelerin geri alınması talep edilmekteydi.

KIBRIS'IN BİR KISMI İŞGAL ALTINDA MI, DEĞİL Mİ?

Türk Dil Kurumu'nun Türkçe Sözlüğü'ne göre işgal, Arapça bir sözcük olup, Türkçede "bir yeri ele geçirme" anlamına gelmektedir. Uluslararası hukukta ise işgal'in tanımını şöyle yapılmaktadır:

"Bir veya birkaç devletin topraklarının bir kısmının veya hepsinin, başka bir devlete ait veya başka ülkelerin askeri ittifakına bağlı silahlı kuvvetler tarafından geçici olarak ele geçirilmesine işgal denir. Uluslararası ilişkilerde zor kullanımının yasaklanmasına dair temel ilkeyi çiğneyen bir saldırı sonucu uluslararası hukuka ters bir şekilde işgal etme ile haklı bir savaş yapan bir tarafın silahlı güçlerince, saldırgan ülke topraklarının hukuka uygun bir şekilde işgal edilmesi birbirinden ayrılmalıdır. Bu ikincisine örnek olarak, İkinci Dünya Savaşı sonrasında Anti-Hitler Koalisyon'a bağlı devletlerin Almanya topraklarını bir süre işgali verilebilir." (Wörterbuch der Aussenpolitik und Völkerrechts, Berlin 1980, s.81)

Bu arada, işgal gücünün, işgal ettiği topraklar üzerindeki hukuki durumu ve hak ve sorumluluklarının uluslararası sözleşmelerle düzenlendiğini de hatırlatalım. Bunlar, 18 Ekim 1907 tarihli Kara Savaşlarına İlişkin Lahey Kuralları'nda ve 12 Ağustos 1949 tarihli Savaş Zamanlarında Sivil Kişilerin Korunmasına İlişkin 4. Cenevre Konvansiyonu'nda tek tek belirtilmektedir. Bu sözleşmeler, hukuka uygun olarak yapılmış toprak işgallerinde, işgalci gücün uluslararası hukuka göre nasıl davranması gerektiğini düzenlemektedir. (agy, s.81)

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin 25 yıldan beridir Kıbrıs'ta bulunmasının haklı veya haksız bir işgal olduğu tartışması bir yana, bakınız "Yeni Düşünce" gazetesinin İstanbul'da düzenlediği "Türkiye'nin Meseleleri" konulu bir toplantıda, Prof. Mustafa Kuran, bu konuda neler demiş?

"Misak-ı Milli'nin dışındaki topraklarda gözümüz yoktur, diyorlar. Bu yanlıştır. Bütün milletlerin büyük ideolojileri vardır. O halde Türk ordusu Kıbrıs'ta ne arıyor? Misak-ı Milli'nin sınırları içinde değildir Kıbrıs." (Cumhuriyet, 3 Şubat 1986)

Her ne kadar Türkiye'nin resmi ağızları ve Kıbrıs Türk liderliği "işgal" sözcüğünün kullanılmasından bilinçli olarak kaçınmakta ve bunun bir işgal olmadığını sürekli vurgulamaktaysalar da, bazen dil sürçmeleri görülmektedir. Örneğin 12 Eylül faşist darbesinin şefi Kenan Evren, 2 Kasım 1982 günü bir değerlendirmesinde "DİSK, bizim Kıbrıs işgalimizi kabul etmiyor" diye yazmaktadır. (Baskın Oran, Kenan Evren'in Yazılmamış Anıları, Ankara 1989, s.123)

Emekli Büyükelçi İsmail Soysal da "Türkiye'nin 72 Yıllık Dış Politikası (1921-1992)" başlıklı anılarında, konuyla ilgili olarak şu ifadeyi kullanmaktadır:

"Türk hükümeti Kıbrıs Garanti Anlaşması'nın verdiği yetkiye dayanarak 20 Temmuz'da, İngiltere yavaşmadığı

için- tek başına bir askeri müdahaleye girişmiş ve Türk ordusu adanın kuzeyini işgal etmişti." (Cumhuriyet, 4.yazı, Mart 1994)

AYRI DEVLET İLANI YASADIŞIDIR

Gerek TC egemen çevreleri ve gerekse Kıbrıs Türk liderliği, 1974 sonrasında adada meydana gelen bölünmüşlüğü kalıcılaştıracak çözüm şekillerini benimseme yönüne gitmişlerdir. Savaşın 6 ay sonra, 13 Şubat 1975'de Türk Silahlı Kuvvetlerinin istila ve işgal ettiği Kıbrıs Cumhuriyeti'nin toprakları üzerinde "Kıbrıs Türk Federe Devleti" adı verilen bir devlet kurulmuştur.

Daha sonra Kıbrıs Türk Federe Devleti Meclisi'nin 17 Haziran 1983 tarihinde kabul ettiği Kıbrıs Türklerinin "self determinasyon" hakkına ilişkin karar, 15 Kasım 1983 günü, bütün Kıbrıs Türk siyasi parti temsilcilerinin oybirliği ile "ayrılma" yönünde kullanılmış ve KTFD, bağımsızlığını ilan ederek, adını "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"ne çevirmiştir.

AYRI DEVLET İLANI ULUSLARARASI HUKUKA TERS

1974 yılı sonrasında Kıbrıs Türklerinin toplanmış oldukları Kuzey Kıbrıs'ta ayrı bir devlet ilanına uzun yıllar karşı çıkmış olan örgütlü sol politik güçlerin ayrılma kararını "isteksiz" de olsa onaylamaları, en başta kendi parti üyeleri arasında olmak üzere, Rum toplumu içinde de hayret uyandırmıştı. Böylece aralarında etnik-ulusal bilincin uyanış ve gelişmesi açısından 100 yıldan fazla bir fark bulunan Kıbrıs Türk ve Rum burjuvazileri, adanın kuzey ve güneyinde iki ayrı devlet olarak karşı karşıya geliyordu. İngiliz ve Amerikan emperyalizminin çeyrek yüzyıldır, Kıbrıs adasını bölmeye yönelik planları defacto olarak gerçekleştikten sonra, sorun işi dejure olarak taraflara kabul ettirmeye kalmıştı.

Oysa Doç.Dr.Sevin Toluner, "Kıbrıs Uyuşmazlığı ve Milletlerarası Hukuk" adlı kitabında "Kıbrıs'ta bağımsız bir Türk devletin kurulması" istemlerini, 1970 tarihli "Birleşmiş Milletler Şartı uyarınca Devletlerarası Dostane İlişkiler ve İşbirliğiyle İlgili Milletlerarası Hukuk Prensiplerine Dair Bildiri" ve halkların kendi kaderini tayin etme hakkı açısından şöyle değerlendirmişti:

"Ancak, Türk toplumu, bu görüşü, bağımsız bir devletin kurulabilmesi için gerekli olan maddi unsurları,

-bir ülke parçası üzerinde devamlı ve etkin bir kontrol icra eden hükümeti-, Türk silahlı hareketleri sonucunda, yani bir dış yardımla gerçekleştirebilmiştir. Bu silahlı harekate ve bu silahlı hareketler sonucunda gerçekleştirilmiş olan fiili duruma meşruiyet kazandıran esaslar ise, daha önce de belirttiğimiz gibi tek taraflı olarak hukuki status quo'nun değiştirilmesi hakkını sağlamaz. Bu fiili durumu, Kıbrıs devleti ülkesinde ayrı bir Bağımsız devletin kurulması yolunda bir aşama olarak değerlendirme, bu esasları çerçevesi dışına çıkmak anlamına geleceği kadar, Bildiri'nin sekizinci paragrafında yer alan devletlerin milli birliği ve ülke bütünlüğüne saygı gösterilmesi yükümlüne aykırı olacağı için, "self

determinasyon" hakkı ile ilgili esaslar çerçevesinde de haklı gösterilemez." (agy, İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi Yayını, 1977, s.423)

BM GÜVENLİK KONSEYİ KARARI NE DİYOR?

Nitekim Kıbrıs Cumhuriyeti (Rum) hükümeti tarafından acilen toplantıya çağrılan BM Güvenlik Konseyi, konuyla ilgili olarak 18 Kasım 1983 tarihinde aşağıdaki 541 sayılı kararı almıştı:

"Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Dışişleri Bakanının konuşmasını dinleyen; Kuzey Kıbrıs'ta bağımsız bir devlet oluşturma anlamına gelen ve 15 Kasım 1983'de Kıbrıs Türk makamlarınca yayımlanan ilan kararından endişe duyan; bu ilanın, 1960 tarihli Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Kuruluşu Andlaşmasına ve 1960 tarihli Garanti Andlaşmasına ters düştüğünü göz önünde bulunduran; o nedenle bir "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti" oluşturma çabasını geçersiz addeden ve bunun, Kıbrıs'taki durumun kötüleşmesine katkı yapacağını göz önünde bulunduran, 365(1974) ve 367 (1975) sayılı kararlarını yeniden onaylayan (Birincisi 1974'ü kınayan ilk Genel Kurul hararını onaylayan Güvenlik Konseyi kararıdır, ikincisi de KTFD'nin ilanını kınayan Güvenlik Konseyi kararıdır-A.An); Genel Sekreter tarafından üstlenilen İyi Niyet Görevi temelinde Kıbrıs sorununa bir çözüm bulunması ihtiyacının bilincinde olan, Kıbrıs'taki-BM Barış Gücü'ne yaptığı sürekli desteği onaylayan; Genel Sekreter'in 17 Kasım 1983 tarihli açıklamasını göz önünde bulunduran BİRLEŞMİŞ MİLLETLER GÜVENLİK KONSEYİ,

1. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bir parçasının ayrılması anlamına gelen ve Kıbrıs Türk makamlarınca yapılan ilandan üzüntü duyar.
2. Yukarıda sözü edilen ilanı, yasal olarak geçersiz addeder ve bu ilanın geri alınması çağrısını yapar.
3. 365 (1974) ve 367 (1975) sayılı kararların derhal ve etkin bir şekilde uygulanması çağrısında bulunur.
4. Kıbrıs'ta adil ve kalıcı bir çözüme doğru, en erken bir zamanda olası bir ilerlemenin kaydedilmesi için Genel Sekreter'e İyi Niyet Görevini sürdürmesi ricasında bulunur.
5. Taraflara, Genel Sekreter'in İyi Niyet Görevinde onunla tam bir işbirliği içinde olmaları çağrısını yapar.
6. Bütün devletlere, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenlik, bağımsızlık, toprak bütünlüğü ve tarafsızlığına saygı göstermeleri için çağrıda bulunur.
7. Bütün devletlere, Kıbrıs Cumhuriyeti'nden başka herhangi bir Kıbrıs devletini tanınamaları için çağrıda bulunur.
8. Bütün devletlere ve Kıbrıs'taki iki topluma, durumu kötüleştirebilecek herhangi bir eylemden kaçınmaları için çağrıda bulunur.
9. Güvenlik Konseyi'ni tam olarak bilgilili kılmasını Genel Sekreter'den rica eder."

TAKSİM PROJESİ

(11. sayfadan devam)

birlikte bir dosya hazırladığını yazan Alasya, Selim Sarper'in BM'de kullandığı dosyanın bu dosya olduğunu açıklamakta ve şöyle demektedir:

"(1958'de) Irak'ta ateşemiliterlikten dönmüş olan Kur.Alb.Muzaffer Akın'a yine görev verilmiştir. Akın Alb. benimle temasa geçmiştir. Ancak bu defa Komisyon Başkanı Tuğg. Cemal Gürsel'in yönetiminde Akın Alb. ve benden başka Kara, Deniz ve Hava Kurmay Albaylar da yer almıştı. Genelkurmay! a taşıdığım kitaplar ve

yayınlar üzerinde, yoğun bir çalışma sonucu ortaya üç taksim planı çıkmıştı;

1. Doğu batı,
2. Arzdairesinin kuzey ve güneyi,
3. Hattı balalardan geçen hat.

...Bu gelişmeler ortaya çıkınca Rum-Yunan ikilisi taksimi önlemek için Kıbrıs Cumhuriyeti kurulmasını ortaya atmıştı. Türkiye-Yunanistan-İngiltere Dışişleri Bakanları 11 Şubat 1959'da Zürih'te toplanmışlar ve Cumhuriyet'in kurulmasına karar vermişlerdir." (Kıbrıs Mektubu, Ankara, Ocak 1998)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

Sahibi: KIVILCIM Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı
Adres: Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

Tel - Fax: (Merkez) 0(392)2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Basıldığı Yer:
Ateş Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi, Lefkoşa
Tel: 2282215